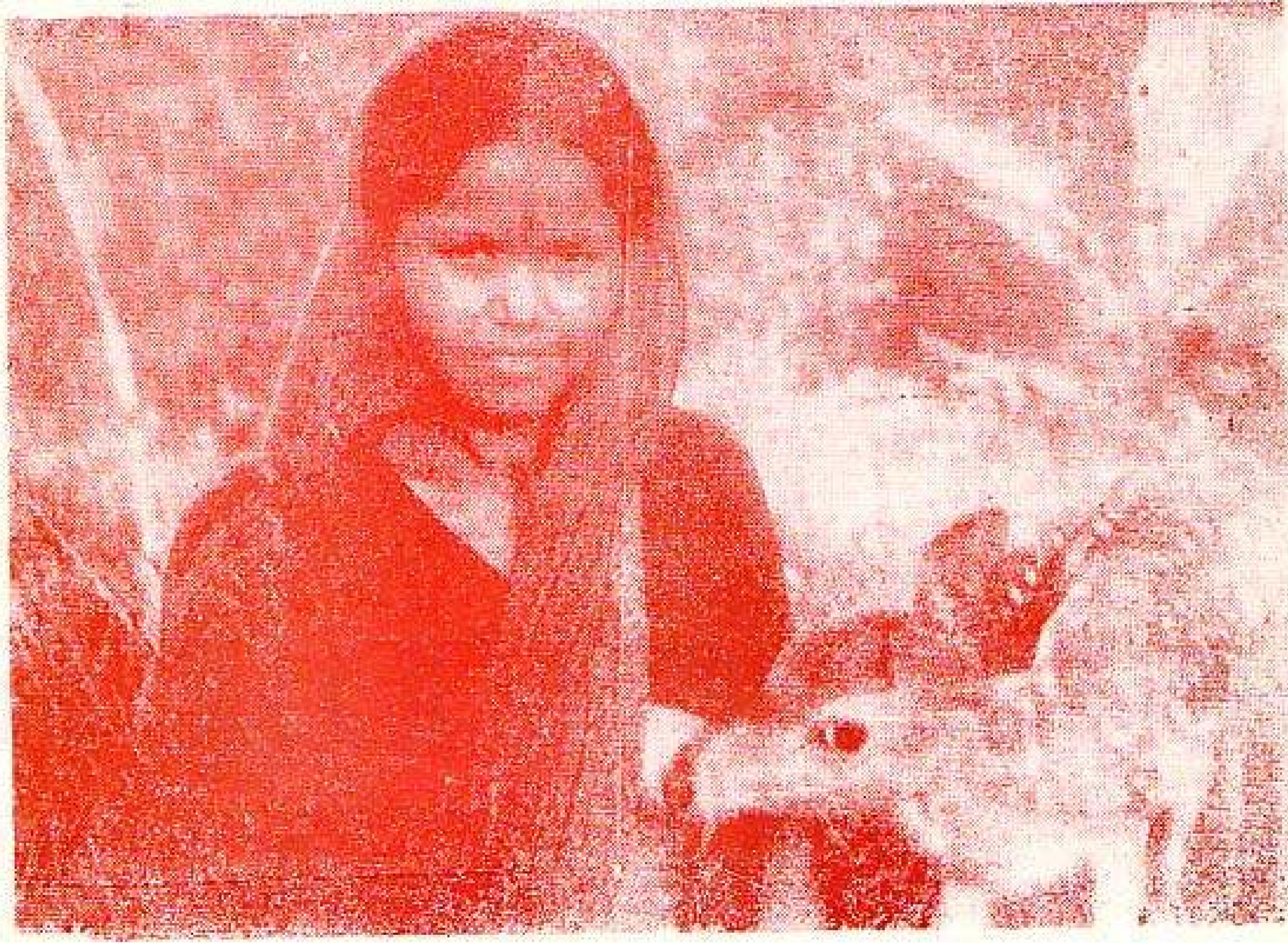

வாழ்க்கை

சிறப்பாசிரியர்: புலவர் ராமத்துச் சிவானந்தன்

மாதும் மாஹம்

காயாய் முலையைத் தந்தானே!

இது ஒரு குடும்ப கீங்கிதம்

“ஏற்குக்கை” விதிவாதந் தெ

**UDAYAM
STORES**

WHOLESALE & RETAIL DEALERS IN TEXTILES

**188-V, MAIN STREET.
COLOMBO-11.**

Tel: 325388

வாழ்க்கையே எங்கும் வளர்க

With best compliments

DUSITA (PVT) LTD.

**UG 180 1/14,
PEOPLES PARK SHOPPING COMPLEX
GAS WORKS STREET,
COLOMBO-11.**

IMPORT EXPORT & GENERAL MERCHANTS

வாழ்க்கை

வாழ்க்கை விளக்கம்

ஊர் ஒச்சம் வீடு பட்டினி என்று ஒரு பழ மொழி உண்டு. நமது ஊர் நல்ல ஒச்சமாய்த்தான் இருக்கிறது. கலை கலாச்சார பண்பாட்டு ஒச்சம், விஞ்ஞானத் தோழில் நுட்ப ஒச்சம், விழா, திருவிழா ஒச்சம். கல்வி அறிவு ஒச்சம் எல்லாம் உண்டு தான்.

ஆனால் வீடுகளில் பட்டினி தாண்டவமாகும் நடே. ஏன்? பட்டினி என்றால் வயிற்றுப்பசி மட்டு மல்ல வாழ்க்கையின் பலவேறு அம்சங்களில் விளக்க மின்மை; தெளிவின்மை. சில இடங்களில் பட்டினிவயி ந்தோடுதான் படுகிறார்கள் இல்லாமை காரணமாக இல்லை இருந்தும் ஆக்கம் அற்றவர்களாய் சிலர் அவுதிப்படுகிறார்கள்.

சாப்பாட்டு நேரத்தில் எப்படி நடந்து கொள்ள வேண்டும் என்ற சராசரி அறிவுகூட இல்லாத இல்லங்கள் எத்தனையோ, சாப்பிடும் நேரத்தில்தான் சண்டைக்குரிய சங்கதிகளைச் சிலர் பேசத் தொடங்கிறார்கள்; அபிப்பிராய பேதங்கள் அகஸ்று அங்கும், அமைதியும் குடிகொள்ள வேண்டிய சூழலைச் சிதைத்து விடும் அறியாமையால் வெற்று வயிற்று நிதி திரை எத்தனையோ வீடுகளில்.

இல்லாமல் துடிப்பவர்களுக்கு என்ன செய்யலாம் என்று ஆராச்சி ஒருபுறம் நடந்துகொண்டிருக்க இருந்தும் இல்லாமல் துன்பப்படுபவர்களைப் பற்றி என்ன செய்யலாம் என்று யோசிக்க வேண்டியுள்ளது.

உண்ணும் நேரத்தை உவப்பாக்கும் உபாயங்களை தெரிந்து வைத்திருத்தல் வாழ்க்கை விளக்கங்களில் முதன்மையானது.

எங்கள் இறைவா!

எல்லாம் தலைகீழாய் போகவேண்டும் என்பது உன்திருவுளமா? தலை கீழாய் நின்றால் வாணப்பெருவெளிதெரிவதுபோல் தலை கீழ்வாழ்க்கையால் ஞானப் பெருவெளியைக் காட்ட விரும்புகிறாயா...?

தலைகீழாய் நிற்பவர்கள் கண்ணனை மூடி யோராய் இருந்தால் வானம் தெரியாதது மட்டுமல்லமானாமும் தெரியாது.

தலைகீழ் வாழ்க்கையில் ஞானம் பெறமுடியாமல் அறிவுக் கண்களை மூடியோர்களும் இருக்கிறார்கள்.

பிரயோஜனம் இல்லாமல் பூமிப்பந்தை உருட்டுகிறாயா? வடக்கு நேர்க்கிய உருட்டல் களும், தெற்கு நோக்கிய உருட்டல்களும் உன்திருவிளையாடலா? சிழக்கு மேற்கு உருட்டல் கள் தலைகீழ் வட்டமா?

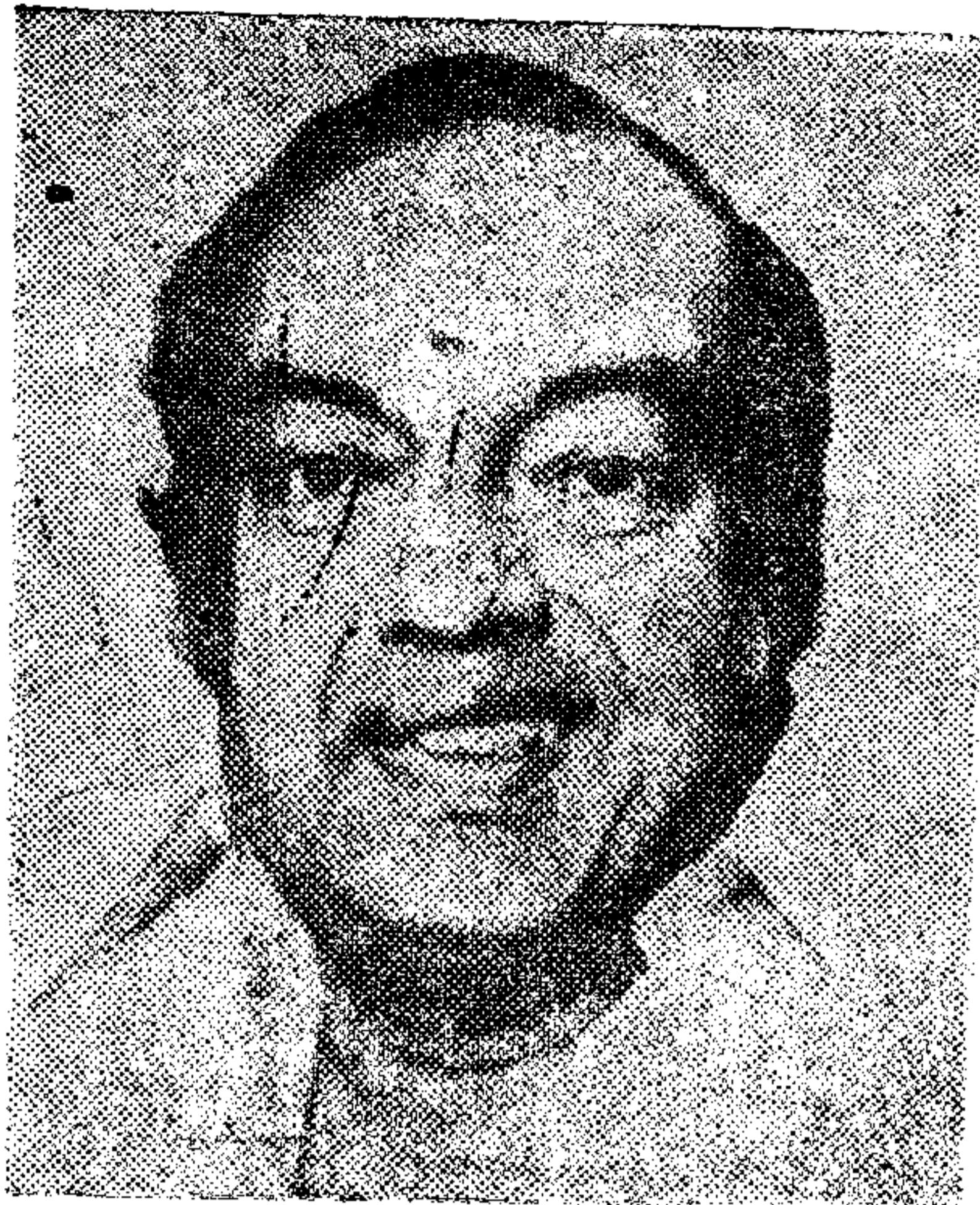
ஒன்றும் போதா எங்களை ஒன்றும் புரியாது ஏங்க வைத்தல் ஏனோ?

இறைவா எங்கள் தாக்கங்கள் இனிப் போதும்.

முறைசெய்க முழுமைப்படுத்துக, திருவருள் பொழிந்து தீமையகற்றி நன்மை நாட்டுக்.

— புலவர்

வணக்கம்.

கண்ணதாசனாக் கண்டேன்

ஸமுத்துச் சிவானந்தன்

3. அழகன் கண்ணீர்!

கவிஞர் கண்ணதாசன்

காப்பி கடுக்குட்டு திரும்பவும் வந்து இருக்கையில் இருந்தோம். சிறிதுநேரம் மௌனத்தில் கலைந்தது. மொனை ஓடைவெளியில் நான் எங்கள் விட்டாசைப்பற்றி யோசித்தேன். பிரிவுத் தயர் நெஞ்சைப் பிழிந்தது. இனி எப்போது என் விட்டில் நிற்பேன், உறவினர்களை சந்திப்பேன். ஹர்க்கோயில் களில் நண்பர்களோடு மனற்பரப்பில் இருந்து மனம் விட்டு பேசவேன்.....

மடத்துவெளிக் கோவிலும் மாரியம்மன் கோவிலும் கண்ணகைபுரமும் கிராஞ்சியம்பதியும் என் நெஞ்சின் அலைகளில் மிதந்து கண்களைக் கசிய வைத்தன. பெரியபுலம் பிள்ளையாரும், பெச்சி அம்பானும் நெஞ்சை வந்து அடைத்தார்கள்.

“உங்கள் ஊரில் கவிஞருக்கு நல்ல மதிப்பா” அவர் கேட்டு என்னைத் திசை திருப்பினார்; பெருமுச்ச விட்டபடி பேசத் தொடங்கினேன். கனிதைத் துறையில் கண்ணதாசன் காட்டிவரும் சாதனை களால் எங்கள் நாட்டில் அவர் கணிக்கப்படுகிறார், அவருடைய அரசியல் பற்றி யாரும் அக்கறை காட்டுவதில்லை, அவரை பெரிய படிப்பாளி என்றும் பல்கலைக்கழக பட்டதாரி என்றும் வாக்குவாதப் பட்டு சண்டை விடிப்பவர்கள் கூட இருக்கிறார்கள்.” என்றேன்.

“பலே பலே ஆச்சரியமா இருக்கே. அறிவும் திறமையும் என்னைன் அபிப்பிராயங்களை உண்டாக்கிறது பாருங்கள் அது ஒரு கொடைதான். எங்கள் ஊரில் அரசியலை வைத்துதான் கவிஞரை மதிப்பிடுகிறார்கள் இங்கு இவச்சியத்திற்கிருக்கும் மதிப்பைவிட அரசியலுக்கே அதிக மதிப்பிருக்கிறது கலையைக் கலையாக நோக்கும் போக்கு அல்லது கலையும்

வாழ்க்கையும் என்ற சிந்தனை எங்கள் மக்களிடம் அதிகமாக வளரவில்லை. எந்தக் கலைஞரையும் அவன் நடிகனோ கவிஞரோ எழுத்தாளனோ எப்படி இருந்தாலும் அவனுடைய அரசியல் கட்சி எதுவென்று பார்த்துதான் மதிக்கிறார்கள். தங்கள் தங்கள் கட்சிக்குரியவர்களை மட்டும் பாராட்டி பிறரை ஒதுக்கிவிடும் போக்கும் இங்கு இருக்கிறது.

“கண்ணதாசன் கட்சி அரசியலில் இல்லாதிருந்தால் அவருடைய நிலையே வேறாக இருந்திருக்கும்” என்றார்.

“அரசியலும் சினிமாவும் தானே ஒருவரை இங்கு பிரபலப்படுத்துகிறது. பிரபலம் கருதியும் ஒருவர் அரசியலில் இருக்கலாம். கொள்ளக்காயாலும் ஒருவர் அரசியலுக்கு வரலாம். அரசியல் அரசிகு ஒரு கணிஞருக்குப் பலவேறு அனுபவங்களையும் கொடுக்கும்: கண்ணதாசனின் அனுபவத் தேடுதலுக்கு அரசியல் அரசிகு உதவக்கூடும்.” என்றேன்;

அவர் தொடர்ந்து பேசவில்லை.

கொள்கை அனுபவத் தேடல் போன்ற வை அவருக்கு ஏதோ வித்தியாசமான பேச்சால் பட்டிருக்க வேண்டும். கடவுள் மறுப்பு என்ற நாத்திக வாதத்திற்கு துணை போகும் கண்ணதாசனை அவரால் சுதித்துக்கொள்ள முடியவில்லை.

“அரசியல் பேசுறவுக் குண்டவனோட் ஏன் மோதனையும். ஆட்சியோட் மோதவேண்டியதுதானே: ஆட்சியோடு மோத முடியாதவங்க ஆண்டவன் தலையில் கையை போடுறாங்களே.” என்று சிறிய நித்திரைத் தாக்கத்தோடு திரும்பவும் பேசுத்தொடங்கினார். நாத்திகவாதம் தாக்கத்திலும் அவருக்குத் துடிப்பைச் கொடுத்தது.

எனக்கும் களைப்பாயிருந்தது. கண்ணச்சொருகி மயக்கியது. நித்திரையை முறிக்க முடியவில்லை. பேச்சுத் துணையாயிருந்தவரே தூக்கத்தில் ஆட்டம் போட்டார். பார்த்துக்கொண்டிருந்த நானும் ஆடத் தொடங்கினேன். இடையிடையே எனது பெட்டி படுக்கைகளையும் பார்த்துக்கொண்டு ஒரு கோழித் தூக்கம் போட்ட என்னை அவர் விழிப்பு நிலை அடைய வைத்தார்! ஆழ்நிலைத் தூக்கத்திற்கு அவர் அனுமதிக்கவில்லை.

'உங்க ஊரைப்பற்றிக் கேள்விப்பட்டிருக்கேன். நீங்களும் கொஞ்சம் சொல்லுங்களேன்' என்றார்.

அவர் ஊர் சூபகத்தை ஊட்டியதும் எனக்கு நித்திரை முறிந்தது. ஊரில் எங்கள் வீடு வீதி உற்றார் உறவினர் எல்லோரையும் நினைத்ததும் நித்திரை இருந்த இடம் தெரியாமல் போய்விட்டது.

எங்கள் ஊர் நிலைமைகளைச் சொல்வதற்கால் நேரம் போதாது. நான் ஊரைவிட்டு வந்திருப்பதால் உண்டாகும் வருத்தத்தை வைத்துக்கொண்டே எங்கள் ஊரின் அருமை பெருமகளைச் சொல்லவாம் எவர் எவ்ரோ விட்டதவறுகளுக்காக என்னென்னமோ நடந்து கொண்டிருக்கிறது. ஒருகாலத்தில் உயிரும் உடமைகளும் கூட அழிந்து போகுமோ என்ற அச்சம் எங்களுக்கிருக்கிறது. ஒரு தாய் வீட்டுப் பிள்ளைகள் சண்டைக்கு ஆயத்தப்படுத்தும் குழநிலை உருவாகி வருகிறது. கடவுள்தான் காப்பாற்றவேண்டும்' என்று கூறிக்கொண்டு அவரைப்பார்த்தேன்.

அவர் என்னைப் பேச்சுசொல்லிவிட்டு அதனைத் தாலாட்டாய் அனுபவித்தபடி தலையை ஆட்டி ஆட்டி ஆமாம் போட்டார். நான் கதையை நிறுத்தி யதும் அவர் அப்புறம், என்று கேட்டுத் தொடர. சொன்னார். இது எனக்கு எரிச்சலை ஊட்டியது ஏனையா ரயில் வர நேரமாச்சல்லவா? என்று சாடையாய்க் கேட்டேன். அவர் ஆமா என்று ஆடி விழுந்தார், அவ்வளவுதான் அவர் அவுட் (ஆழ்ந்து உறங்கி விட்டார்.)

வாங்கிய 'தென்றலை' வாசிக்கத் தொடங்கினேன். அரசியல் துனுக்குள், கதை கட்டுரை கவிதை என்று பல அம்சங்கள் வாசிப்பு ரசனைக்கு கருதி கூட்டின. கண்ணதாசன் எங்கோ பேசிய இலக்கியப்பேச்சு முழுமையாய்வந்திருந்ததுகவிதைநடையில் மட்டுமல்ல பேச்சுநடையிலும் அவருடைய தனித்தன்மைதுருத்திக்கொண்டு நின்று பிரகாசித்தது. சங்க இலக்கியப் புலமையும் சமகால இலக்கிய வளமையும் குழுத்த சொறாய் சுவை ஊட்டியது.

ரயில் வரும் சத்தம் கேட்டு திடுக்கிட்டு விழித்த பக்கத்துப் பயணி உங்க ஊர்க்காரங்க கண்ணசாச ணைப்பற்றி என்ன பேசிக்கொள்ளுறாங்க' என்று

கேட்டார்.

ரயிலுக்குள் சொல்லுகிறேன் என்றபடி எனது பெட்டி படுக்கைகளைத் தூக்கிக்கொண்டு ரயில் ஏறி வேன். வழித்துணையாக வர விரும்பியவரை வெட்டி விலக்க என்னி ஒரு பெட்டியை விட்டு இன்னொரு பெட்டிக்குள் தாவி உட்கார்ந்தேன்: அறுவை இல்லாத பிரயாண அனுபவத்தின் கைம் தனியல்லவா?

அவரும் விடுவதாய் இல்லை. 'ஏன்சார்' அந்தக் கம்பாட்டமென்டுக்குள் ஏறியிருக்கலாமே என்று கூறிக்கொண்டு எனக்கு பக்கத்தில் வந்தமர்ந்தார்,

ஒடத்தொடங்கிய ரயிலில் அவரே பேச்சைத் தேடங்கினார்.

'கண்ணதாசன் நல்ல பையன் தான். எல்லாக் கட்சிக்காரர்களும் பாராட்டுகிற கவிஞர்தான். அவரைப்பற்றி மேடையில் தூக்கிப்பேசுறவங்கூட கீழ் இறங்கியதும் தூக்கிப்பேசுவாங்க, தனிப்பட்ட முறையில் எல்லாராலும் மதிக்கப்படுகிறார். அரசியல் அரங்கால் மிதிக்கப்படுகிறார். கட்சி அரசியலை எப்ப விட்டு விட்டு விலகுவாரோ அப்பொழுது பாரதியைப் போல ஒரு தேசியக்கவிஞருள் என்ற அந்தஸ்தை பெற்று விடுவார்.

அவருடைய திறமைகளை அரசியல் திரைமறைத் துக்கொண்டிருக்கிறது பெருந்தலைவர்கள்கூட அவர் பெயரைப் பேசி மகிழுவே விரும்புகிறாங்க. அவருடைய கட்சி வாழ்க்கை எல்லோரையும் மனத்திறந்து பேச முடியாமல் பண்ணுகிறது. அவர் ஒரு குழந்தை, வெகுளி, சொல்லப் போனால் வாழ்த் தெரியாத ஜீவன். அவர் பரிதாபத்துக்குரிய பாவலணகவே வாழ்ந்து முடிப்பார் ரோல் தெரிகிறது'

'அவர் கட்சியை விட்டு விலகினால் அவரைத் தங்கள் கட்சியில் சேர்க்க வேறுபலர் விரும்பமாட்டார்களா? என்று கேட்டேன்.

'ஏன் இல்லை! நன்றாக விரும்புவார்கள். நானே அவரைக் காங்கிரஸ் கட்சியில் சேர்த்து விடு வேன். பக்கதவத்சலம், காமராஜ் பொன்றவர்கள் கவிஞரைப் போல ஒரு ஆளைத்தெடுக்கிட்டிருக்காங்க' என்றார்.

'உங்கள் பேச்சிலேயே கவிஞருடைய பெறுமானத்தை புரிந்துகொள்ள முடிகிறது. அவர் சும்மா இநக்க முடியாதவர். அவரைச் சும்மா இநக்கும்ரடி அரசியலும் அனுமதிக்காது. எப்படி இருந்தாலும் எங்கிநந்தாலும் அவர் வாழுவேண்டிய கவிஞர். எங்களும் அவருக்குள் மதிப்பைப் பற்றி கேட்கூர்கள் சுழுமகள் கண்ணீர் என்று அவர் ஒருக்கவிதை எழுதி இநக்கிறார். படித்திருக்கிறீர்களா?

‘ஆமா படிச்சிருக்கேன்! ’

‘நூழகள் செந்திரை கண்ணர்க்கவிதையாக்கி எங்கள் கவலைகளிலும் பங்குகொண்ட இனத்துடிப்பு மறக்க முடியாதது. அந்தக் கவிதையால் ஈழத்தமிழர் நெஞ்சங்களில் கவிஞர் தனி இடம் பிடித்து விட்டார். எங்களைப்பற்றியும் எண்ணிய மனிதர் என்ற மனதிலை எங்கள் நாட்டுமக்களுக்கு வந்து விட்டது. தங்கள் உறவினராகவே கவிஞரை எண்ணத்தொடங்கிய வர்களையும் நான் அறிவேன்.

கண்ணதாசன் பெயரை தங்கள் பின்னளகளுக்குச் சூட்டிய பெற்றோர்கள் இருக்கிறார்கள், கண்ணதாசதாசன், கண்ணதாசப்பிரியன் என்ற புனைபெயர்களோடு கவிதைத் துறைக்குப் பல இளைஞர்கள் வந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். இது அவருக்குள்ளமதிப்பின் அளவைக்காட்டுகின்றது.

கண்ணதாசனைப்படித்து கவிதை எழுத்ததொடங்கியவர்கள் இங்கிருப்பது போல் எங்கள் நாட்டிலும் இருக்கிறார்கள். கண்ணதாசனைப் பிடிக்காத வர்கள் கூட அவர் கவிதையைப் படிப்பார்கள். ஒரு முறை கல்கண்டு ஆசிரியர் தமிழ்வாளன் அப் பத்திரிகையின் கேள்வி பதில் பகுதியில் ‘கண்ணதாசன் கவிதைகளைப் படித்துத் தங்கள் கவிதைகளுக்கு மெருகு கொடுக்கும் கவிஞர்கள் தமிழ்நாட்டில் இருக்கிறார்கள் என்று எழுதியிருக்கிறார்; எங்கள் நாட்டிலும் இதே நிலைமை உண்டு.

கவியரங்குளில் கலைவாணி வளக்கத்திற்குப் பின்னால் குருவணக்கமாய் கண்ணதாசன் வளக்கமும் இடம் பெற்றிருக்கின்றது. ஏகலைவ பக்தர் களாய் எங்கள் நாட்டின்கண்ணதாசப்பிரியர்கள் இருக்கிறார்கள்’ என்றேன்:

‘மாயவரம் சந்திப்பு வந்தது: உங்களைச் சந்தித்து உரையாடியது எனக்கு பெருமகிழ்வைத் தந்தது. கவிஞரை எங்கள் கட்சிக்குள் இழுக்கும் தந்திரங்களில் நானும் முழுமூச்சாய் செயல்படப்போகிறேன்.

தலைவர்கள் விரும்பிக்கொண்டு ருப்பார்கள், தொண்டர்கள்தான் செயல்பட்டு காரிய சித்தி பெற வேண்டும். உங்களைச் சிதம்பரத்தில் எவ்வறக்காவது காண்பேன்...’

என்று கூறிக்கொண்டு அவர் இறங்கி விரைந்தார். அவருடைய கதர் உடையும் கம்பீர நடையும் கட்சிப்பற்றும் இன்றும் இதயத்தில் பசுமையாய்த் தெரிகிறது. அவர் போன்றிருப்பின்புதான் நான் விட்டவறு நினைவுக்கு வந்தது.

பேசு வாக்கில் அவர் பெயரையோ முகவரியையோ நான் கேட்டு வைக்கவில்லை. இப்படி நான் தவறவிட்ட வண்டிகள் (Bus) பல வட்சம் குபாய் பெறும்.

(வளரும்)

NEW VISIONS

for

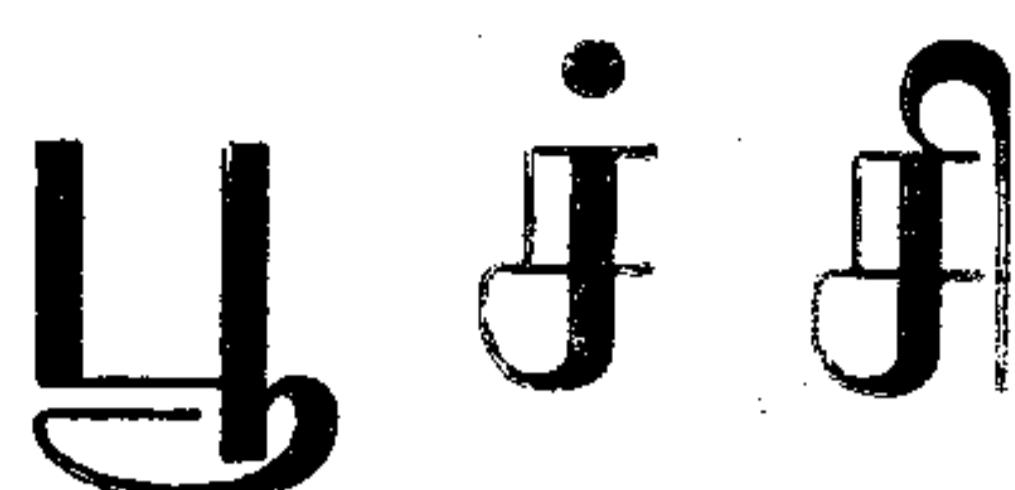
★ VIDEO FILMING ★ STILL PHOTOGRAPHY ★ AUDIO RECORDING & SALES CENTRE

**FLG 7, DIAS PLACE.
GUNASINGHEPURA,
COLOMBO-12.**

TELEPHONE: 422924

SISTER FIRMS:

HILLS ELECTRONICS - OOTY - INDIA
EVERVISION - JAFFNA

சரவணா (டாக்டர் சிறீகார்த்திகைக்குமரன்)

“என்ற செல்வம் என்ற ராசா சாப்பிடப்பன்... ஒரு வாய் ஆ.. ஆ.. ஒரு வாய் சாப்பிடன் ராசா” மங்களாம் தன் இரண்டுவயது குழந்தையை தூக்கி வைத்துக்கொண்டு உணவு ஊட்டுவதற்காகக் கஸ்டப் படுகின்றார், டேய்... டேய்... அங்கைபார் பஸ் ஒடிது ஆ... காகம் சாப்பிடு, சாப்பிடு..... தமிழ் இதைச் சாப்பிடுவானாம் பெரிய மனிசனாய் வருவானாம் மங்களம் அன்பாக செல்லமாக உணவை ஊட்ட முற்படுகின்றாள். கிழந்தை உணவு உண்ண முதுக கின்றது.

ம்மா.....ம்மா..... வண்ணி..... தண்ணி..... என்று தண்ணிரைத்தான் குடிக்க முற்படுகின்றான்.

ஆக்தா கடைசியாக மங்களம் இதை சாப்டாட் அல் பெரிய பூதம் வரும். தமிழை விழுங்கிப் போடும் வெறும் பூட்சின்றாள் குழந்தையை குழந்தை சிறு கவலை எடுக்கிறது. அப்படியே உண்ட உணவை வாந்தியாய் வெளியேறுகின்றது.

குழந்தை உணவு குறைவாக சாப்பிட்ட கவலை ஒரு பக்கம், சாப்பிட்ட உணவை வாந்தி எடுத்த சோகம் ஒரு பக்கம் எல்லாம் சேர்ந்து, இயலாமையின் வெளிப்பாடாக, ஒரு மீட்டு... அ... என்று பெரு முச்சரக வெளிவருகின்றது.

அந்த நேரம் மங்களத்தின் தாய் மதிய உண வுக்குத் தேவையான, மரக்கறி வகைகளை சந்தை வில் வாங்கிக் கொண்டு, வீட்டுக்குள் வத்தவள் வெளியே அடிக்கும் வெயிலின் வெம்மையைத் தணிக்க நீர் அருந்தினாள்—

மங்களத்திடம் வருகின்றாள் அவள் சோகத்தின் காரணத்தை ஒரு நிமிடத்தில் உணர்கின்றாள். “என்ன மங்களம், குழந்தை சாப்பிடவில்லையே மூரண்டு பிடிக்கிறானே.”... ம... என்ன செய்யிரது உன்றை குணம் அப்படியே அச்சடிச்சாப்போல. நீயும் இம்படித்தான் அந்தாட்களில்... என்று மங்களத்தின் குழந்தை பருவத்தை நினைவுட்டியபடி அருகே வந்தவள் — கட்டென் அப்படியே குழந்தையை கவனித்தபடி நின்றுவிட்டாள். என்னம்மா—அப்படி பார்க்கிறீர்கள்... என்று கேட்ட மங்களத்துக்கு ஒன்றும் கூறாது குழந்தையை தூக்கி எடுத்து நன்றாக உற்று பார்த்து வயிறு நன்றாக உப்பிபோய் இருப்பதை பார்க்கின்றார். “என்ன மங்களம் குழந்தை நிறைய

தண்ணி குடிக்கிறாள் போல கிடக்கு” என்று கூறி விட்டு. மங்களத்தின் பதிலை எதிர்பார்க்காமல் “ஒன்றும் இல்லை பின்னை குழந்தைக்கு பூச்சி குஸம் ஒருக்க டொக்டரிடம் கூட்டி மருந்து எடுத்து கூடுதலான் எல்லாம் கமிபாடும். என்றால்.

தாழின் இந்த விளக்கத்தில் மங்களம் காலா தானம் பட்டவளராக காணவில்லை. என்னம்மா இப்ப ஒரு மாதத்துக்கு முன்னே பூச்சிக்கு டொக்டரிட்டை காட்டி மருந்து எடுத்துக் கொடுத்தனாள். மூன்று மாதம் இன்னுமாகவில்லையே! மூன்று மாதத் திற்கு ஒருக்காத்தானே பூச்சி மருந்து கெர்டுக்கிற தம்மா.....பூச்சி அதோடை தோலும் அப்படி இருக்குமோ என்ற சந்தேகத்திலை உந்த ஏந்தியிலை இருக்கிற மருந்து கடையிலை பூச்சி மருந்து கேட்ட நாள். அந்தக் கடைப் பொடியள் கூட மூன்று மாதத்திற்கு ஒருக்கா குடுத்தால் சரி என்றுதானே சொன்னவன்.....அங்கை வந்த மனுசி சொல்லிச்சுராம்பு அவிச்சு குடுக்க பூச்சி விழும் என்று நேற்றுத் தான் குடுத்தனான் மகள் மங்களத்தின் விளக்கம் பிடிக்காத தாய் பின்னை உயங்கள் ஒருத்தரும் டொக்டருக்கு படித்தவர்கள் இல்லை. ஊராற்றை பேச்சை கேட்டுகொண்டிராமல், பஞ்சியைப்பார்க்காமல் ஒருக்கா டொக்டரட்டைகாட்டி மருந்து எடுபின்னள். அவர் என்ன ஏது என்று பார்த்தாத் தானே!

அப்பவும் மங்களம் சமாதானம் அடைந்தவளாய் இல்லை. அப்பகாட்டி மருந்து எடுத்தும் பூச்சி விழ வில்லை.... சரி பார்ப்பம் என்று அரைமனதோடு டொக்டரிடம் போக சம்மதிக்கின்றாள்.

அன்று மாலையே டொக்டரிடம் குழந்தையை கூட்டிப்போகின்றாள். டொக்டர் தாய் கூறியவற்றை கவனமாக கேட்கின்றார். குழந்தையை நன்றாகப் பரிசோதித்துவிட்டு தனக்கு தானே தலையை ஆட்டி விட்டு மருந்து எழுதி கொடுக்கின்றார். ‘அம்மா ஒன்றும் பயப்படாதைக்கோ இந்த மருந்தை குடுங்கள் திரும்பவும் ஒருக்கிழமைக்கு பிறகு மூன்று கிழமைக்கு முடியிறதுக்கு இடையிலை கூட்டிவாங்கோ-என்ன... நான் சொல்லுறது விளங்குதுதானே. இடையில் ஏதாவது பிரச்சனை என்றால் வந்து சொல் அங்கோ என்ன... என்று அன்பாக ஆதரவாக கூறி அலுப்புகின்றார்.

மறுநாள் காலை டோக்டர் சிளினிக்லில் மிகவும் மும்மரமாக நோயாளர்களை பார்வையிட்டபடியே இருக்கின்றார், வெளியே நோயாளர்கள் உள்ளேவரை வண்டு எடுத்து வரிசையாக இருக்கையில் இருக்கின்றார்கள்.

மங்களம் அலறி அடித்த வண்ணம் தனது குழந்தையைத் தூக்கிக்கொண்டு பேயடித்தாற்போல், வேர்க்க விறு விறுக்க பின்னே ஒரு பட்டாளம் புடை குழ ஒடிவருகின்றாள். வந்தவள் வெளியே உள்ளே இருந்த நோயாளிகளை பற்றி கவலைப்படாது டோக்டர் ..... டோக்டர் ..... என்ற குழந்தையை காப்பாற்றுக்கோ ... ஐய்யோ- டோக்டர்... என்று குழறுகின்றாள்

டோக்டர் தான் பார்த்த நோயாளியை இருத்தி விட்டு உடனடியாக தனது கவனத்தை குழந்தையேல் செலுத்தி அவதானமாக குழந்தையை பார்வையிடுகின்றார்.

டோக்டர் குழந்தை முக்காலும் வாயாலும் பூச்சி விழுகிறது இரவு முழுக்க குழந்தைக்கு நித்திரை இல்லை. கண் எல்லாம் மேலே ருகு து என்று குழறியபடி நின்றாள்.

டோக்டர் எல்லாவற்றையும் கேட்டார். குழந்தையின் நிலையை நன்கறிந்து குழந்தைக்கு செய்ய வேண்டியவற்றை செய்து முடிக்கின்றார்.

பின் மங்களத்தை பார்த்து அம்மா ராத்திரி நான் கொடுத்த மருந்துகளை சொன்னமாதிரி குடுத்தனின்களோ என்று கேட்க மங்களம் ஒம் என்ற மாதிரியும் இல்லை என்ற மாதிரியும் தலையாட்ட டோக்டர் திரும்ப கூறுகின்றார் அம்மா நீங்கள் நான் சொன்னைபடி மருந்து கொடுக்க வில்லை என்று கூறிவிட்டு-

கொஞ்ச நேரம் வெளியே இருக்கோ குழந்தைக்கு இப்ப பயப்பட ஒன்றும் இல்லை. நான் உங்களை கூப்பிடுகின்றேன் என கூறிவிட்டு மிகுதி நோயாளிகளையும் பார்த்து முடித்துவிட்டு வெளியே நோயாளர்கள் வேறு இல்லை என்பதை அறிந்து மங்களத்தை அழைக்கின்றார்.

அம்மா-இனி சொல்லுங்கோ என்ன நடந்தது. ஏன் நான் சொன்ன படி மருந்து கொடுக்க வில்லை என்று கேட்கின்றார்.

மங்களம் இல்லை சேர்... அம்மாவும் இரவு வீட்டிலை இல்லை. தோட்டத்து மனுசிதான்துணைக்கு வந்து நின்றவ. மருந்துகளை பார்த்து போட்டு பூச்சி மருந்து போலை என்றா... பின் நான் நடந்ததுகளை சொல்ல கேட்டுப்போட்டு இந்த மருந்து கூட இதில் அரைவாசி ... மருந்துகளை கொடுக்கச் சொன்னா ...

நானும் பயத்தில்... அப்படியே... செய்து போட்டன்... அதற்கு பிறகாலைதான் இப்படி... என்று தயங்கிய படி கூற...

ஓன்று செய்கிறீர்களா? அந்த உங்கட பக்கத்து வீட்டு மனுசியை எண்ணட்டை அனுப்புறியக்களே-எண்களு பக்கத்தில் கதிரைபோட்டு அவைகிட்டை நான் கேட்டு வைத்தியம் பார்க்கிறேன். என டோக்டர் நகைச்வையாகவும் சற்று அழுத்தமாகவும் கேட்டார்.

இஞ்சை பாருங்கோ உங்க பிள்ளையின் மலம் பரிசோதித்த ரிப்போட் - அதிலை எவ்வளவுக்கு பூச்சி முட்டைகள் (Ova) இருக்கு என்று அதோடை சாதுவாக இரத்தமும் இருக்கு இப்ப விளங்குதாநீங்கள் விடுகிற பிழைகள் என்று கூறியபடி டோக்டர் மங்களத்தின் பார்வைக்கு ரிபோட்டை கொடுக்கின்றார்.

அம்மா... நாங்கள் இல்லாத நோய்க்கு மருந்து கொடுக்கமாட்டோம். இதை விளங்கவைக்க கத்தான் நேற்று மலத்தை பரிசோதனைக்கு எடுத்தனான்; அதுக்கிடையிலை இப்படியாபோச்ச என்று டோக்டர் கூற மங்களத்தோடு வந்த மங்களத்தின் தங்கைசுபா, டோக்டரிடம் கேட்கின்றாள் ஏன் டோக்டர் இப்படி நடந்தது? என்று

டோக்டர் அவளை பார்க்கின்றார் அவள் படிக்கின்ற பிள்ளை என்பது வளங்குகின்றது. அவள் கேள்விக்கு மறுமொழி கூறுகின்றார்.

பிள்ளை இந்த குழந்தையை நேற்று பார்த்த போது குழந்தையின் வயிற்றுள் பூச்சி மிகவும் கூடுதலாக பெருகி இருப்பதை அறிந்துகொள்ள கூடியதாக இருந்தது. அதனால் வழக்கமாக இந்த வயது குழக்கதைக்கு கொடுக்கின்ற மருந்து அளவை பார்க்க கொஞ்சம் கூடுதலாக நான் மருந்தை கொடுக்க, குழந்தையின் தாயார் அடுத்தவரின் ஆலோசனைப்படி அரைவாசி மருந்தை குழந்தைக்கு கொடுத்துள்ளார். இதனால் உள்ளே போன மருந்து பூச்சியின் அளவுக்கு பற்றாதுபோக பூச்சிகள் அரைகுறை மருந்தால் குழப்பப்பட்டு குடலில் இருந்து விடுபட்டு உணவு கால்வாய் வழியாக மேலே சென்று வாயாலும் மூக்காலும், வெளி வளர்த்தொடங்கி விட்டது. இந்த மாதிரியான ஒரு நிலை, பூச்சி வயிற்றில் எக்க சக்கமாக பெருகிவிட்டாலும் ஏற்படும் என்று கூறினார் மேலும் ஒன்றை நான் இந்த இடத்தில் சொல்ல வேண்டும் இப்படி பூச்சி குழம்பும்போது அவை ஒன்று திரண்டு வந்து மூச்சுகுழாயை அடைத்து குழந்தை களின் உயிர் ஆபத்தை ஏற்படுத்தவும்கூடும்.

அப்ப இந்த குழந்தை அருந்தப்புதான் தப்பி இருக்கு என்ன? என்று கேட்ட சபா மேலும் கேட்

கிண்றாள் அப்ப முன்று மாதத்துக்கு ஒரு மாறு
மருந்து கொடுப்பது என்பது பிழையா என்று. ஒடை
மறித்த டோக்டர் இது தப்பான அபிப்பிராயம். இது
தமியதோர் வதந்தி எப்படி இப்பகுதியில் ஏற்பட்டது என்று எனக்கு வீளங்கவில்லை. இப்படி பொது
வான் அபிப்பிராயம் இருப்பதனால் நாங்கள் இல்லையே
ஒரு குக்கிக்கு மருந்து கொடுக்க வேண்டும் என்று கூறி
நால் கூட டோக்டர் இல்லாத வருத்தத்தை உண்டாக்கப்பார்க்கிண்றார். காசு அடுக்க என்று என்னுடைய
கிண்ற ஆட்களும் இருக்கிண்றார்கள்.

மாநகரத்தின் தங்கை சுபா இலட்டமறித்து டெர்க்
டவிடம் கேட்கின்றாள் டெர்க் டெர்க் கீர்ப்புயாவின்
பொதுவாக எப்படி புச்சிக்கு முஞ்சு கொடுக்க
வேண்டும்:

பொதுவாக பூச்சி மருந்துகள் கொடுக்கும் முறையை பற்றி தெரிந்துகொள்ளுவது பூச்சிகளின் வகை, தன்மை, நோய் அறியும் முறைகளை தெரிந்து கொண்டு பின் பூச்சிக்கு மருந்து எப்படி எந்தகாலத்தில் கொடுப்பது என்பது பற்றி தெரித்து கொண்டால் நன்றாக இருக்கும் என்கூறிய டோக்டர் பூச்சிகளைப்பற்றி ஒரு சிறிய விரிவுரையே செய்து கூட்டார்.

பூச்சிகளை மருத்துவமுறையில் Helminthases i
புழுக்கள் என்றோ அல்லது ஓட்டுண்ணிகள் Paca site
என்றோ கூறுவோம். இவை மனித குடலில் தங்கி
இருந்து இரத்தத்தை உறிஞ்சி கடித்து தமது வாழுக்
கையை நடத்துகின்றன. இவை பல்வேறு வழிகளில்
முட்டையாகவோ Covam குடம்பியாகவோ (Lava)
புழுக்களாகவோ, மனித குடலை வந்தடைகின்றன
பீப்புச்சிகளை அல்லது புழுக்களை பின் வருமாறு
பிரிக்கலாம்—

- 1: (a) *Necator americanus* / (b) *Ancylostoma duodenale* - Hoda எனப்படும் (Hookworm) கொழுக்கிப்படி.
  2. *Ascaris lumbricoides* எனப்படும் (Roundworm) வட்டப்படி.
  3. *Enterobius vermicularis* எனப்படும் (Pinworm) ஊசிப்படி.
  4. *Strongyloides stercoralis* எனப்படும் (Threeworm) கிருயிப்படி.
  5. *Trichuris trichiura* எனப்படும் (Whipworm) தாணப்படி.
  6. (a) *Taenia saginata* / (b) *Tenias solium* எனப்படும் (Tapeworm) நாடாப்படி இது கிட்டத்தட்ட 10 மீட்டர் நீளம் கிருக்கும். இதில் முதல் ஐந்து வகை பூச்சிகளும் பொதுவாக வெறுங்காலோ® நடந்து திரியும் போதும், கொதித்து ஆறாத நீரை உட்கொள்ளும்போதும், தோட்டங்களில் மண்ணில் வேலை செய்யும்போதும் நன்றாக கைகளைச் சுக்கரம்

போட்டு சுத்தம் செய்யாமல் உணவுகளை செய்க் கும்போதும், சமைத்த உணவுகளை மரிமாறும்போதும், உண்ணும்போதும், நன்றாக கழுவி சுத்தம் கொய்து பச்சையாக மரகறிகளை உண்ணும்போதும், பூச்சிதொற்று உள்ளவரின் படுக்கை விரிப்புகள் மூலமாகவும், முறையே, சர்மத்தின் மூலம், வாய்மூலம், குடலை அடைகின்றன. அசுத்தமான, தாசி உள்ள காற்றினை சவாசிக்கும்போதும் பூச்சிகள் தொற்றிக் கொள்கின்றன?

கெட்சியாக கறிய நாடாப்புவானது, நன்றாக வேகவைக்காத- மாட்டு இறைச்சி, பன்றி இறக்கிகள் மூலம் மனிதக்குட்ணல், அடைகின்றன.

இதின் முதல் மூன்று வகை அதாவது வட்டபுழு, கொழுக்கிட்டு, தரணப்புழு என்பனவு. இதாற்றி கொண்டால், வயிற்று பொருமல், வயிற்றுவலி, குதவாயில் கடி, இரத்தசோகை, கலைப்பு, காரணமற்ற மணத்தோடு கூடிய வயிற்றுபோக்கு, சிறுபிள்ளைகள் கல், மண், அரிசி போன்றவற்றை உண்பார்கள். நிறைய நீர் குடிப்பார்கள். முகம் குப்புற படுப்பார்கள். பற்களை நற நற என கடிப்பார்கள். வரட்டு இருமல் என்பன இருக்கும்.

இவர்களின் மலங்களை சோதித்துப்பார்த்தால் மலங்களில் மூட்டை (Ovam) குடம்பி (Lava) மற்றும் புழுக்களின் பகுதி என்பன காணப்படும். நாடாப் புழுவில் உடல் மெலியு, இரத்தசோகை என்பது,

சுருக்கமாகக் கூறினால் இது தான் புச்சிகளின் வகை, நோய் அறியும் தறிகுணம், புச்சி தொற்றும் வழி முறை :-

இனி சுபா ந் கூறுபிள்ளை இத்தனை வழிமுறை
பூச்சி தொற்ற இருக்கும்போது நாம் கவலையீனமான
சுகாதார முறையற்ற வாழ்க்கை வாழ்ந்து கொண்டு
மூன்று மாதத்திற் கொரு முறை தான் பூச்சி மருந்து
கொடுப்பேன் என முறண்டு பிடிப்பது சரியா என
டொக்டர் சுபாவை கேட்டபடி மங்களத்தை பார்க்
கின்றார். பின் டொக்டர் தொடர்கின்றார்.

இப்போது உள்ள மருந்துகள் பெரும்பாலும் புழுக்களை அல்லது பூச்சிகளை அவற்றின் வெளித் தோலை கரைத்து சமிபாட்டையச் செய்து விடுவதால் பூச்சிகள் மலத்தாடு விழுவதில்லை, மாறாக பூச்சிகள் கூடுதலாகப்பெருகி இருந்தால் சிலவேளை களில் மயங்கிய நிலையில் பூச்சிகள் விழுவாம்.

மேலும் பெரும்பாலான மருந்துகள் பூச்சிகளின் முட்டையை, ஒன்றும் செய்வதில்லை. பூச்சி முட்டைகள் பொரித்து புழுவாகமாறி இனபெருக்கம் செய்ய 7 முதல் 21 நாட்கள் வரை ஆகும். இதனால் தான் நாங்கள் முதல் முறை மருந்து கொடுத்து மறு மருந்து எடுக்க வரும்படி கூறுகிறோம்.

மங்களம் தனது கண்களை அகல விரித்தபடி ஆச்சரியமாக டோக்டரை வைத்த கண் வாங்காது பார்த்தபடியே இருக்கிறாள். அவள் விளங்கிக் கொண்டதற்கு அடையாளமாக நிறைந்த மனதோடு பூரித்த முத்தோடு டோக்டரைப் பார்த்து கெட்கின்றாள்.

அப்ப டோக்டர், நாங்கள், நீங்கள் கூறியபடி இரண்டு முறை தொடர்ந்து பூச்சி மருந்து எடுத்து அத்தோடு நீங்கள் கூறியபடி, சுகாதார முறைப்படி அதாவது, பாதனிகளை அணிந்து வெளியே செல்ல வேண்டும். வெளியே போய் வீட்டுக்குள் வரும்போது கால்களை நன்றாக கழுவவேணும், கைகளை நகங்கள் வெட்டி, சமைப்பதற்கும் முன்னும், உணவு உண்ணும் போதும், பரிமாறும் போதும், மலங்கழித்த பின்பும், நன்றாக சவர்க்காரம் இட்டு கழுவ வேண்டும். மரக்கறி, இறச்சி வகைகளை நன்றாக கழுவி, சுத்தமசெய்து நன்றாக வேகவைத்து உண்ணவேண்டும். சமொய்த்த திறந்த உணவு, கொதித்து ஆறாத நீர் உட்கொள்ளக் கூடாது. இச்சுகாதார முறைகளை, அனுசரித்தால், முன்று

முன்று மாதத்துக்கு ஒருமுறை கூட பூச்சிமருந்து, குடிக்கவேண்டிய அவசியம் இல்லை. அப்படித்தானே டோக்டர் என்று கேட்கின்றாள்.

டோக்டர், அந்த பிள்ளையின் அறிவு திறனையும், விடயங்களை அறியும் ஆவலையும் பாராட்டிய படி ஒம் பிள்ளை சுபா நான் குறிப்பிட்டது போல நீங்கள் கூறியதுபோல சுகாதார முறைப்படி சிவிச் சால் பூச்சி அல்லது புழு தொற்றிய. அறிகுறிகள் காணுகின்றபோது வைத்திய ஆலோசனைப்படி மருந்து உட்கொள்வது சிறந்தது என்று கருகின்றார்.

மங்களம் அப்போது ஒரு முடிவுக்கு வருகின்றாள்: இளிமெல் எந்த ஒரு ஆலோசனையும், வைத்திய ஆலோசனை என்றாலென்ன மற்றும் ஆலோசனைகள் என்றாலென்ன சம்பந்தப் பட்டதுறையில் அதற்கென தகுதி உள்ளவர்களிடம் ஒழிய வேறு எவரிடமும் ஆலோசனை பெறுவது இல்லை என. இது ஒரு நல்ல முடிவுதானே!

சிறுவர் பாடல்

வ. இராகைசாமா

வானே வெளியில் சந்திரன்!
வழிந்து கொட்டும் சந்தனம்!
ஊரில் எங்கும் வாசனை!
உவாக போங்கும் பூசனை!

மலர்கள் விரிய வானிலே,
நிலை பொழியப் பூமியில்,
இரவு முழுதும் திருவிழா!
எல்லோ குர்க்கும் பொதுவிழா!

முகிலில் நிலை வழித்திடும்!
செந்தாடியில் வந்து வெளிப்படும்!
இனிய தீவிகை விரித்திடும்!
எம்மைப் பார்த்துச் சிரித்திடும்!

சிறுவர் நிலைற் கூடுவோம்!
இனிமை கணியப் பாடுவோம்!
குறப்ப செய்து ஆடுவோம்!
கும்மா எங்கள் போடுவோம்

நடக்கவை முத்துக்கும் வடிவங்கள்

இயல், இசை, நாடகம் எங்கும் நகைச்சவை விரலிக்கிடக்கின்றது. எனவே நகைச்சவை எங்கெயுள்ளது எதில் உள்ளது என்பது எல்லாம் கூறுவது கடினமானது. மக்களை மகிழ்விக்கும் கலையில் மிகவும் கடினமானது நகைச்சவை. இவை நீண்டுபோகுமானால் நகைச்சவையை ரசிப்பவர் பொறுமையை இழப்பார். அதனால் நகைச்சவை தனது இயல்பினை இழந்துபோகும்.

சிவபுராணம் பாடப்படும்போது “நமச்சிவாய வாழ்க” எனத்தொடங்கும். கால்கடுக்க நின்று பாடும் மாணவர்கள் மகிழ்ந்து தமது ஓவியை உரக்கப்பாடுவது “பல்லோரும் எத்தப்பணிந்து” என்ற வரிகளையே! தமது பாரம் இத்துடன் முடிகின்றது என்ற மன உணர்வு அங்கே தென்படுகின்றது. விருந்தினர் மூன்று நாளைக்கு என வரையறை செய்யப்பட்டதும் இந்த அடிப்படையிலேயே!

நகைச்சவையின் மூலம் சமுதாயத்தில் நாம்கண்ட குறைகளைச் சுட்டி காட்ட வேண்டும். வெறும் அங்க அசைவுகளோ வாழைப்பழ ததி ஸ்வழக்கி விழுவதோ நகைச்சவை அல்ல, வாழ்வில் வாழ்முடியாத ஒருவன் அல்லது ஒருத்தி செய்யபடும் விதம்கூட நகைச்சவை அன்று. அது நகைச்சவை என்ற எல்லையைச்கடந்த தனிப்பட்ட நையாண்டியாகிவிடும். 20 ஆண்டுக்கு முன்பு விளாசகரான திரு. இ. முருகையன் அவர்கள் புண்ணியம்கிடைக்கும் என ஒரு வியர்சனக் குறிப்பினை எழுதினார். இதில் வறுமைக்கோட்டில் வாழும் மக்களின் செயல்களை நகைச்சவையாகப்படாது என அவர் கூறினார். அடங்காப்பிடாரி என்ற நகைச்சவை நாடகம் பிரபல்யமானது. இந்நாடகம் பல தடவைகள் மேடையேறியது. இந்நாடகத்தில் வீது வீடாகச் சென்று பொருட்களை விற்கும் இளம் பெண்ணைச்சுற்றியே கதை தொடர்வதும் ‘‘கல்லால் முள்ளலக் காஞ்சுரம் கொட்டல்ல, நடுக்கடலில் இருக்கும் நாகத் தின் முள்ளல்ல... சுவாய்’’ என அந்த பெண்ணை அடைவதற்கான நகைச்சவை அனுகுழுமைறைகளும் கவைபெற்றவையே! இந்நாடகம் நகைச்சவைக்காகப் புலம்பெயர்ந்த தமிழர்களால் வெளிநாடுகளில் மேடையேற்றப்பட்டுள்ளது. ஆயினும் புலம்பெயர்ந்த

தமிழ் மக்கள் பணவருவாயினையும் கருதியே தாம் இடம்பெயர்ந்த வரலாற்றை எண்ணிப்பார்ப்பின் அவ்வாறான ஒரு தாக்கநிலை அடங்காப்பிடாரியின் கதாநாயகிக்கும் உண்டென்பதையும், அங்கே நகைச்சவை கேலிபண்ணும் யாழ்ப்பாண மணோநிலையைப் பிரதிபலிப்பதையும் உணரமுடியும்.

பணவசதி உள்ளவர்கள் பணவசதி அற்றவர்களை இழிவாக நோக்குகின்றார்கள். எனவே பணவசதி அற்றவன் பணவசதி கொண்டவர்களை எவ்வாறு நோக்குவான்? அவன் (பணக்காரன்) தனக்கு உதவிசெய்யாவிடில் அவரை ராஜா என்றோ கூஜா என்றோ நோக்கத்தலைப்படமாட்டான். ஏழையும் பணக்காரனை பல்வேறு விதமான முறைகளில் ஒப்பிட்டுக் கேளி செய்யவே பார்ப்பான். இந்த அனுகுழுமைறைகளில் ஒரு சமதர்மப்பாதையைப் புகுத்திச் சிரித்திரன் வெற்றிபெற்றது. அவ்வாறான சில நகைச்சவைகளை நான் கோடிட்டுக்காட்ட விரும்புகின்றேன். ஒரு கொழுத்த சீதனம் வாங்கிய மாப்பிள்ளை பிராட்டைக்கடந்து போகின்றார். அப்பொது உட்கார்ந்த நிலையில் ஒரு பிச்சைக்காரன் சொல்லின்றான் ‘டைப்பா...வேண்டின லட்சம் சீதனத்திலை ஒரு ஜமபது சதம் எறிந்து விட்டுப்போ’’...

சீதனம் வாங்குவது ஒரு முற்போக்கு அல்ல என்பதை நகைச்சவையின் உள்ளடக்கம். ஆசால் அதனைச் சுட்டுக்காட்டும் பாத்திரம் வறுமைக்காட்டில் உள்ளது. அப்பாத்திரம் மிகுந்த சீதனம் வாங்கிய அந்த நரரை உயர்வான தமிழில்கூட விழிக்காது பேசுகின்ற ஒரு நிலையைக் காணலாம். இதன் உள்ளூறை உவமத்தை நீங்களே உணர்ந்து கொள்ளலாம் இன்னொரு சந்தர்ப்பத்திலே இது பிச்சைக்காரன் தான் நாலுநாளாகச் சாப்பிடவில்லை என்றும் அதற்காகப் பணம் தருமாறும் வீதியில்போகும் தடித்த உருவும் கொண்ட பணக்காரனைக் கீட்கின்றான். அவனை தானும் 4 நாளாகச்சாப்பிடவில்லை என்றும் சாப்பிடவின்டாம் என டாக்டர் கூறியதாகவும் கூறுகின்றான். இங்கே பொருள்முதல் வாதக் கருத்துக்கள் கேளியாக்கப்பட்டன. இவ்வாறான இருவேறு துருவங்களை உருவாக்கிய அர

சாங்கத்தையும் மறை முக மா ச ச் “சிரித்திரன்” கேளிக்குரியதாக்கியது.

இலக்கியத்திலே பலவேறு விதமான அனுகு முறைகள் உண்டு. மார்க்சிய அனுகுமுறை, சோக் கிரட்டஸ் அனுகுமுறை தெய்வீக்கூடோபாடு அழகி யல்முறை என்று அவை பலவாகும். இவ்வாறான அனுகுமுறைகள் நகைச்சுவை இலக்கியத்தில் இல்லா விடினும் சில கோட்பாடுகளைச் “சிரித்திரன்” உரு வாக்கியது. அக்கோட்பாடுகள் இன்ம் காணப்படா மையால் விடர் சனத்தில் எழுதப்படவில்லை.

சிரித்திரன் வளர்த்துவிட்ட இந்நகைச்சுவைக் கலை வழிவடிவங்களில் மொழிப்புலமை அனுகுமுறை, கலாச்சார அனுகுமுறை, கவிதை அனுகுமுறை ஒப்புமை அனுகுமுறை, கேள்விபதில் அனுகுமுறை, குரு-சிஷ்யமுறை, நவீன அனுகுமுறை, பாலியல் மூற்றமை என்பவை பிரதானமானவை. இந்த அனுகு முறைகளை இனம்காண முடியாதவர்களில் பலருக் காகவே கேள்வி - பதில் என்ற அனுகுமுறையைச் சிரித்திரன் சி. சிவஞானசுந்தரம் தேர்ந்தெடுத்தார்.

சிரித்திரனின் அனுகுமுறைகள்

மொழியியல் அனுகுமுறை

மொழிப்புலமை கருத்துப் புலமையுடன் சேர்ந்தால் மொழிநடை ஊடகமாகவும், கவிதை ஊடகமாகவும் கருத்துச் செறிவுமிக்க நகைச்சுவையை உருவாக்கலாம்.

பழம்பெரும் ஓவியரான மைக்கல் ஆஞ்சலோ தனது முதுமை வாழ்க்கையைப் பற்றிப் பின்வரு மாறு மொழியியல் நகைச்சுவை ததும்பக் கூறி யுள்ளார். இந்தக் குகையில் வாழ்கின்ற எனது தொண்டையில் ஒரு கட்டிவளர்கின்றது. வொம்பார்டி அருவி இடுக்குகளில் இருந்து பூணைகள் இறங்கி வருவதுபோல உடுத்தியிருக்கும் ஆடை வயிற்றுக்குக் கீழே நழுவுகின்றது. என் கால்கள் முன் னுக்கும் பின்னுக்கும் அசைவதால் தொடைகள் சுருங்கி விரிகின்றன. அலங்காரமாக வளர்ந்திருக்கும் எனது தாடி சொர்க்கத்தை நோக்கி நிற்கின்றது. தலையில் கட்டிய துண்டு முதுகில் அவிழ்ந்து விழுகின்றது. எனது நெஞ்செலும்புகள் மண்வீணை யைப் போல வளைகின்றன. தூரிகையிலிருந்து தெறிக் கின்ற சிறிதும் பெரிதுமான வர்ணத்துளிகள் என்முகத்தில் கோலங்கள் போடுகின்றன’’

இம்மொழியியல் தன்மைகளையும் நகைச்சுவை களையும் கல்கி நன்கு உணர்ந்திருந்தார். ஒரு பார்ப்பனர் குளத்தில் வீழ்ந்து விட்டார். அந்தச் செய்தியை இன்னொரு பார்ப்பனர் குப்பன் என்ற வேலைக்காரன் மூலம் அந்தப் பார்ப்பனர் வீட்டுக் குச் சொல்விவிட முயல்கின்றார். ‘‘திருவடியார் திருக்குளத்தில் திருமுழுக்காடியபோது திருப்பாசி வழுக்கவே திருக்குளத்தில் விழுந்தார்’’ என்று குப்பா

நீ சொல்லு எனப்பார்ப்பனர் கூறுகின்றார். குப்பன் போகின்றான். தான் சொன்ன விசயம் குப்பனுக்கு விளங்கிவிட்டதோ எனப் புரியாத பார்ப்பனர் குப்பனைக் கூப்பிட்டு நான் சொன்னது யாதோ என வினா வுகின்றார். குப்பன் ‘‘கும்பகோணத்துப் பார்ப்பான் குட்டையில் வீழ்ந்தான்’’ என்று சொல்கிறேன் என நகைச்சுவையாகக் குறிப்பிடுகின்றான். இம்மொழியியல் வடிவங்களைப் பல கோணங்களில் ‘‘சிரித்திரன்’’ நகைச்சுவைக்காகப் பயன்படுத்தியுள்ளது. குதம்பல் சித்தர், புலவர் பெருமான், மிலிஸ் டாமோ டிரன். மகுடியார் என்ற பகுதிகள் மொழியியல் அனுகுமுறையால் சிரித்திரனுக்கு வெற்றியை ஈட்டித் தந்தன்.

‘‘நாலுபக்கமும் கடல் குழந்தது எம் நாடே! கடல்மீன் இறக்குமதி செய்வதும் நம்நாடே’’ எனக் குதம்பச் சித்தர் கூறுகின்றார். மேற்படி நகைச்சுவை என்னால் எழுதப்பட்டதும் 1981ம் ஆண்டளவில் இலங்கைக்கு வந்த இதயம் பேசுகின்றது ஆசிரியர் மணியன் அதைத் தனது பத்திரிகையில் மறுபிரசரம் செய்ததும் குறிப்பிடத்தக்கது. தாம் எடுத்துக் கொண்ட பாத்திரத்தைச் சித்திரத்தில் தஞ்சூபமாகக் காட்டும் வல்லமை சிரித்திரனுக்கு இருந்தது. அது கார்ட்டுன் ஒவிய உலகில் சிரித்திரனுக்கே உரிய தனிப் பண்பு.

‘‘வேலி படர்ந்த மண்மேலே
ஹெலி பறக்குது மானே
காற்றாடி சுழல்வதனாலே
தென்றல் வீசும் தானே’’

இது ஒரு புதிய கவிதை. யாழிப்பாணத்தில் ‘‘ஹெலி’’களின் வருகையைத் தொடர்ந்து நகைச்சுவையாகப் புலவர்பெருமான் பாடிய கவிதை இது. இக்கவிதையின் நகைச்சுவை மொழியியின் வடிவத்தையே குறிக்கின்றது.

மொழியியில் உயர் நடை, இழிசனர் நடை என இரு பகுதிகள் உண்டு. பெர்னாட்சா தனது நாடகத்தில் தாழ்ந்த குடியில் பிறந்த நங்கையொருத் தியை அழகான ஆங்கிலம் பேசிப் பழக்கி உயர்குடியில் சேர்த்துவிடுகின்றார். ஒரு மொழியின் பேசப்படும் தன்மை அம்மொழி பேசுவோரின் குடியியல்

பல்கலை ஆய்வாளர் திக்வயல் சி. தர்மகுலசிங்கம்

தன்மையை விளக்கி நிற்கும். நாம் தமிழர் என வாழ்ந்தும் எம்மில் சிலர் தமிழை விளங்க முடியாது ஆங்கிலத்தின் ஆதிக்கத்தில் தமிழ்க்கலாசாரத்தை மறந்து கொழும்பில் வாழ்ந்தனர். அவர்களை இன்மகாட்டுவதாகச் சிரித்திரன் ஆரம்பித்த மிசிஸ் டாமோ டிரன் என்ற பகுதி அமைந்தது. ‘‘வட் இல் தமிழச்

சங்கம்” எனக் கேட்கும் மிசிஸ் டாமோடரனுக்கு மில்டர் டாமோடரன் “அது நம்ம நாட்டு கூட்டுறவுச் சங்கம்போல ஒன்று எனப்பதுவளித்தார். இது நகைச்சுவைகள் மொழியியலுடன் கலாச்சாரம் கலந்துமையால் மாபெரும் வெற்றியை ஈட்டிக்கொண்டது.

மொழியியலின் கடைசி ஆயுதமாக மகுடியைச் “சிரித்திரன்” பயன்படுத்தியது. அது நகைச்சுவையை மாத்திரம் அன்றி மொழியியலின் ஊடாகச் சீர்திருத்தத்தையும் புகுத்தியது. வாழ்க்கை என்றால் என்ன என ஒருவர் கேட்கின்றார். அதற்கு மகுடி ‘இன்னலும் கண்ணலும் சேர்ந்த பின்னலாகிய மின் வல்’ எனப் பதிலளித்து மொழியியலிலும் தனது புலமையை எடுத்துக் காட்டினார்.

ஆயினும் இவை எழுதப்பட்ட காலத்தில் அத்தகைய கோட்பாடு ஒன்றின் கீழ் இயங்குவதாகச் “சிரித்திரன்” நினைக்க வில்லை. இவை ஆராய்ச்சி என்ற உலைக்களத்தில் இட்டபோது இவை எமக்குத் திடைத்த தரவுகளே! நல்ல ஒரு விமர்சகரான் திரு. புலோலியூர் சதாசிவம் அவர்கள் கூறியுள்ள விலகருத்துக்கள் இங்கே நினைவு கூரத்தக்கன.

“கலைகளில் பண்பு பணியாற்றிய நுட்பங்களைக் கற்காமலேயே கலைஞர்கள் கலைகளைப் படைப்பதையும் சாதாரண மக்கள் அவற்றைச் சுலைப்பதையும் நாம் கண்கூடாகக் காண்கின்றோம். இதுவே கலையின் தனிச்சிறப்பு. கலைகள் யாவும் மனித அனுபவங்களின் தொகுப்பு வாழ்வியலின் வெளிப்பாடு”

தற்பாதுகாப்பு அனுகுழுறை

நகைச்சுவையில் மறைமுகமான தற்பாதுகாப்பு முறை ஒன்று உள்ளது. ஒருவர் இன்னொருவரைப் பார்த்து “அண்ணை தங்கராசன் சொல்கின்றான் தீங்கள் கள்ளன்” என்று கூறுகின்றார் என வைத் துக்கொள்வோம். இங்கு கூறியவரின் கூற்றில் தங்கரசா ஒரு தற்பாதுகாப்புக் கேட்யமாகவே பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளார்.

இந்த மறைமுகத் தற்பாதுகாப்பு முறைகளின் ஊடாகச் சமுதாயம் சீரமில்லை “சிரித்திரன்” அவதானித்தது. இதனால் அந்தத் தற்பாதுகாப்புக் கேட்யத்தையும் அது சமுதாயச் சீர்திருத்தத்துக்காகவும் பயன்படுத்தியது. ஒரு பணக்காரி தனது பின்னைகளில் ஒருத்தியைப் பார்த்துச் சொல்கின்றாள். “ஸ்கல் ... ஸ்கல் என்று செல்கின்றாயே ஒன்றும் படித்ததாகத் தெரியவில்லையே” மகள் கூறுகின்றாள் “நீங்கள் ஷாப்பிங், என்று ஒடுகின்றீர்களே ஷாப்பிங் ஒன்றும் செய்ததாகத் தெரியவில்லையே”

ஒரு பால் வியாபாரி இன்னொரு வியாபாரியார்

பார்த்துக்கேட்கின்றான் உமது பாலில் தண்ணீர் கலந்து இருந்ததே என்று! அதற்கு மற்றவன் கூறுகின்றான் “நான் கடவுளிற்குக் கொடுக்கும் பாலில் மாத்திரம்தான் தண்ணீர் கலப்பேன்” தற்பாதுகாப்பு முறை இந்த நகைச்சுவையில் கடவுளையே ஏமாற்றும் முறைக்கே மாறிவிட்டதை அவதானிக்கலாம்.

மகுடியும் தனது பதில்களில் இங்கத் தற்பாதுகாப்பு முறைகளை நன்கு பயன்படுத்தியுள்ளார். மனிதன் என்ன செய்கின்றான் எனக் கேட்ட கேள்விக்கு அவன் கொட்டாவிலிட்டு காற்றை அசுத்தப் படுத்துகின்றான் என நகைச்சுவையாகக் கூறினார். இந்த மனிதன் எனப் பொதுப்படையாகக் கூறி மனிதனிடமிருந்து மகுடியார் தப்பிவிட்டார். ஆண்களின் பலவீனம் எது எனக்கேட்கப்பட்டபோது மனவில் விட்டு மனவில் தாவல் என்றார். இப்படிபல.

மனவேறுபாட்டு நகை அதிர்வு

ஒரு மனிதன் தனது இயல்பான குணநலன் களில் இருந்து பிறழும்போது நகைச்சுவை பிறக்கும், மனமாற்றார், மதமாற்றம், குணமாற்றம், என்பன நகைச்சுவை வடிவிற்குக் கைகொடுக்கும். கம்பராமாயணத்தில் இராமன் முடிகுடும் செய்தியைக் கைகேயிக்கு முதலில் அறிவித்தவள் கூனி. இந்த கந்தோஷமான செய்தியை அறிவித்ததிற்காகக் கைகேகித்தனது முத்துமாலையைக் கழற்றிக் கூனியின் கழுத்தில் போடுகின்றாள். ஆனால் கூனி யோ இவளின் கருத்தை ஏற்காது கைகேகியின் மனத்தை மாசுபடுத்திவிடுகின்றாள். அதன்பின்பே பரதன் நாடாளவும், இராமன் காடேகவும், தசரதன் உயிர்பிரியவும் காரணிகள் பிறக்கின்றன. எனவே உலகில் கொடும் விஷங்களில் ஒன்றான மனவேறுபாட்டை நகைச்சுவை தனது வடிவமாக ஏற்கலாம். சிரித்திரனில் என்னால் எழுதப்பட்டுப் பிரசுரிக்கப்பட்டு வெளிவந்த நகைச்சுவை ஒன்று இவ்வாறே பின்னப்பட்டது.

ஒருவர்: உங்கள் மகளை முறைமச்சானுகுக் கல்யாணம் செய்து கொடுக்கப்போகின்றீர்களாமே?

பெண்ணீர் தந்தை : - அந்தக் காவாலிக்கு எனது மகளைக் கொடுப்பேனோ?

ஒருவர் : - அவருக்குச் சுர்விப்பில் முதல்பரிசு விழுந்திருக்கே?

பெண்ணீர் தகப்பன் : என்ன இருந்தாலும் அவன் முறைமச்சான்.

சிரித்திரன் ஆசிரியர் கீறிய சவாரித்தம்பர் பகுதியிலும் குடும்ப நகைச்சுவை ஊடாக இந்த மனமாற்ற அதிர்வுகள் வருகின்றன. சின்னக்குட்டி ஆயியில்

வேலை செய்யும் ஒரு ஆணை மணமகனாக ஒரு பெண் னுக்குத் திருமணம்செய்வித்தார். அப்பெண்ணின் தாய் 'ஆமி' எனத்தெரியவந்ததும் ஒப்பாரி வைப்ப தும், பின்பு அந்த ஆமி மாப்பிள்ளைக்கு அறுவதுறுபாச் சம்பளம் என அறிந்ததும் அவள் அமைதியடைந்து விடுகின்றாள். இக்கார்ட்டுன் 60ம் ஆண்டில் வெளிவந்தது.

(மகுடியும் இத்தன்மைகளைத் தனது பதில்களில் புகுத்தியுள்ளார். நூல்களின் உள்ளே தேடுக)

குணவேறுபாட்டு நகைச்சுவைகள்

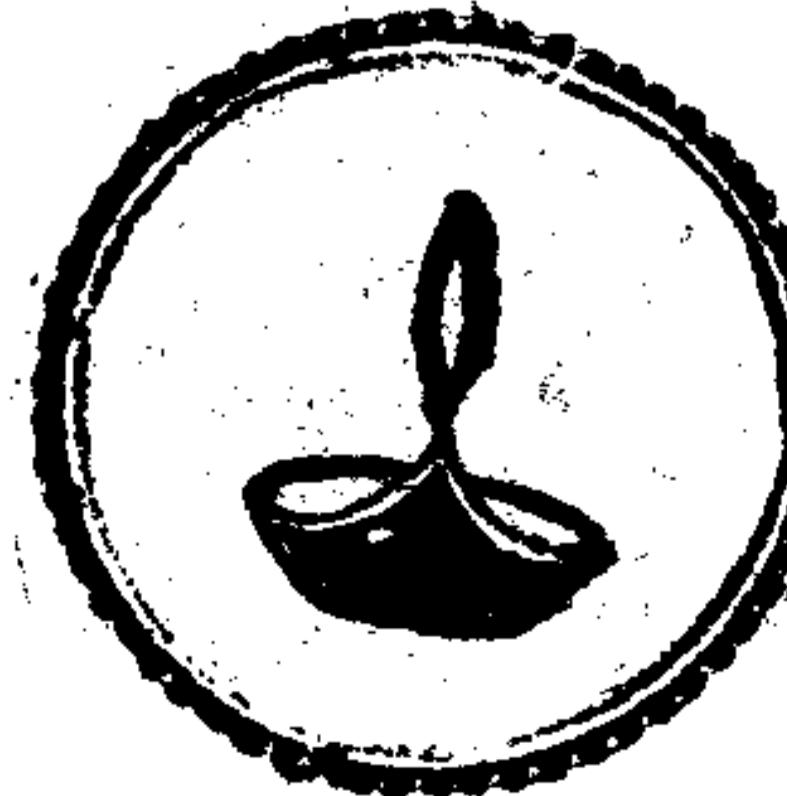
மனவேறுபாட்டினைப் பார்த்தோம். குணவேறுபாட்டினை இப்போது பார்ப்போம். உடலும், உள்ளமும் நலம்தானா எனக் கண்ணதாசன் ஒரு பாடவிலே பாடுகின்றார். உடலும், உள்ளமும் வேறு. உடல் வேறுபட்டால் உள்ளம் வேறுபடும். உள்ளம் வேறுபடின் மனம் வேறுபடும். மனம் வேறுபடின் முற்றாகக் குணமும் வேறுபடும். இதனைத் தொகை வாசகர்கள் உணரவேண்டும். கைகேயியின் மனம் வேறுபட்டது கூனியால்! ஆனால் அவளின் குணம் அப்படிப்பட்டது அல்ல. நிலையான குணத்தை மனவேறுபாடு மூலம் மாற்றலாம் என்ற கொள்கை மூலம் மாற்றியவள் கூனி.

உலகத்தின் கொடுமைகட்கு எல்லாம் மூலகாரணமானது குணவேறுபாடு. செம்மீன் என்ற மலையாளப்படம் பார்த்தபோது அந்தக்கதையின் பிரதானபாத்திரம் ஒன்று ஏழையாக இருந்தபோதும் பின்பு வள்ளம், வலை, பணம் எனப்புரள் இரண்டாந்தாரம் தேடிப்பிடித்தபோது அவனிடம் கண்ட வேறுபாட்டைத் தகழ சிவகங்கரம்பிள்ளை எழுதியதைவிடப்படத்தில் காட்டியபோது குணவேறுபாடு இயற்கையாகப் பிரதிபலித்தது. வட்டிக்குப் பணம் கொடுத்த ஷெலிலாக்கின் கதை குணவேறுபாட்டின் உச்சக்கட்டத்தை உலகத்திற்கு வெளிக்கொணர்ந்து காட்டும் அழகான கட்டம்!

குணவேறுபாட்டு நகைச்சுவைகளை ஆங்கில ஆர்ட்டிஸ்டுகளைவிடப் பேசாது சித்திரங்களாக வரைந்து காட்டி ஒரு புதுமயை வரவழைக்க சிரித்திரன் சிவஞானசந்தரம். ஆயிரக்கணக்கானவாசகர்களைச் சிரிக்க வைத்துள்ளார். அந்த முறையைப் பின்பற்றுவது சற்றுக் கஷ்டமானது. ஏனெனில் அந்தச் சிரப்புச் சிந்தனைகள் தத்துவத்துடன் கலந்தவை. உள்ளத்தில் உண்மை ஒளி இல்லாதுவிடின் அத்தகைய சித்திரங்களைத் தீட்டுவது கஸ்டமானது. அவர் வரைந்த பேசாது சித்திரங்கள் பொதுமக்களுடைய பேசுவதைப் பார்ப்போம்.

ஒரு குடும்பம் அங்கு பிள்ளைகள் இருவர். கணவனுக்கும் - மனவிக்கும் கருத்தில் மாறுபாடும் வேறுபாடும் உண்டாகின்றது. பிள்ளைகள் தாய்பக்கம் பின்னால் நிற்கின்றார்கள். அப்போது தாங்கையினைக்காட்டி உரத்துக்கதைப்பது சித்திரத்தில் தீட்டப்பட்டது. பின்பு தாயின் குணவேறுபாட்டால் பிள்ளைகள் தகப்பன் பககத்தில் நிற்கின்றார்கள். அப்போது தாய்தலைகுனிந்து நிற்கத் தகப்பன் உரத்துப்பேசுவது காட்டப்பட்டுள்ளது.

இன்னொரு கார்ட்டுனில் ஒரு மதிப்புள்ள கணவானுக்கு அருளில் ஒரு 'ரவுடி' நாணிக்கோணி நிற்கின்றான். அவரின் நட்புக்கிடைத் தகே பெரும் பாக்கியம் என அவர் நினைத்திருக்கக்கூடும். அடுத்த கார்ட்டுனில் அந்த 'ரவுடி' மரியாதை மிகுந்த கணவானின் கையைத் தொட்டுப்பார்க்கின்றான். மூன்றாவது கார்ட்டுனில் அந்த 'ரவுடி' மரியாதை மிகுந்த அந்தக்கணவானின் தோளில் கைபோடுகின்றான். நாலாவது கார்ட்டுனில் அந்த மரியாதை மிகுந்த கணவானுக்குக் கண்ணத்தில் அடிக்கின்றான் 'ரவுடி' 'பழகப்பழக' என இக் காட்டு மூக்குத்தலைப்பிட்ட சிரித்திரன் சி. சிவஞானசந்தரம் அவர்கள் இந்கூர் கார்ட்டுன் மூலம் மிக உயர்ந்து நிற்கின்றார். அமெரிக்காவில் இருந்து வந்த சிரிப்புச்சஞ்சிகை ஆசிரியர்களுக்கு இக்கார்ட்டுனைக் காட்டியபோது இதனை வரைந்தவர் அமெரிக்காவில் இந்தால் ஒரே நாளில் பணக்காரராகிவிடுவார் என்றார். குணவேறுபாடு பற்றி எடுத்துகாட்டுவதற்காக மேற்படி நகைச்சுவையை சிரித்திரன் ஆசிரியர் அதனைக்கீறினாரா என்பது பற்றி எமக்கு அது தெளிவில்லை. ஆயினும் எமது வகைப்படுத்தவின்போது அது தானாகவே இடம்பிடித்துக்கொண்டது. குணவேறுபாடு நகைச்சுவைகள் மகுடியில் நிறைய உண்டு. கணவன் விடும் தவறுகள் கட்டிய தாலி நாகபாம்பு போல் தவழும் மனோநிலையை மனவிக்கு உண்டாக்கும் என மகுடி ஒந்து முறை எழுதியுள்ளார் இவையும் இவைபோன்றன வற்றையும் மகுடியில் நீங்கள் கண்டு மகிழ்வாம்.

முன் இதழ் தொடர்

கம்பளில் வாழ்வியல்

விழுப்பொருள்கள்

பேராசிரியர் அ.ச. ஞானசம்பந்தன்

இராமணப்பற்றி வாலி என்ன என்ன நினைத் திருந்தான் என்பதை இப்பொழுது நினைவுக்குக் கொண்டுவர வேண்டும். ஒன்று தனக்குக் கிடைத்த அரசைத் துச்சம் என நினைத்துத் தமிழிக்கு வழங்கியவன். இரண்டு அத்தகையவன் வந்த இடத்தில் அனைவர் தமிழின் சண்டையில் தலையிட மாட்டான். முன்றாவது தனக்கும் அவனுக்கும் எவ்விதப் பகையும் இன்மையால் தன்னிடம் போர் தொடுக்க மாட்டான். நான்காவது சுத்த வீரனாகிய இராமன் நேர்நின்று பொருத்துவானே தவிர மறைந்து நின்று அம்புபோடக் கணவிலும் கருதமாட்டான். இந்த நான்கு பண்புகளும் இவற்றால் தோற்றிய விழுப்பொருள்களும் இப்பொழுது நொறுங்கி விட்டன.

இதனால்தான் இராமன் தன் எதிரே வந்தவுடன் வாலி அவனை ஏசத் தொடங்குகிறான். இராமன் அவன் கண் எதிர் நெந்து தந்த காட்சியைக் கவிஞர்கள் வேறு ஒரு காரணத்திற்காக விரிவாகக் கூறுகிறான்.

“கண்ணுற்றான் வாலி கார்முகில் கமலம் பூத்து மன் உற்று வரிவில் ஏந்தி, வருவதேபோலும் மாலை புண் உற்று அனைய சோரி பொறியோடும் பொடிப்ப நோக்கி என்னுற்றாய்! என் செய்தாய்? என்று ஏசவான் இயம்பலுற்றான்”
(வாலி — 83)

கார்முகில் கமலம் பூத்து மன் உற்று வரிவில் ஏந்தி வருகிறது போன்ற திருமாலைக் கண்ணுற்று... நோக்கி .. ஏசவான் இயம்பலுற்றான் என்று இயைத் துக்காண்டல் வேண்டும். மாபெரும் தவறு செய்துவிட்டான் இராமன் என்று நினைத்துச் சூரிய குலத்தை இவனால் பழிபட்டுவிட்டது என்று வருந்தும் வாலி இராமனைக் கண்டான் என்று கூற வந்த கவிஞர் ‘கார..... போலும்’ என்று கூறுவது பொருந்துமா? சாதாரண நினையிலும் இது பொருந்தாதுதான். கவிஞர் கூற கின்ற இந்தக் காட்சி வாலியின் கண்ணால் பட்டிருந்தால் ஏசவானா? ஏச மனம் வருமா? உறுதியாக வராது! அப்படியானால் கவிஞர் தேவை இல்லாமல் முன் இரண்டு அடிகளில் பரமபொருளைப் பற்றிய விளக்கம் தரக் காரணம் என்ன? பாடுவன் கவிச் சக்கரவர்த்தி! எனவே நின்று நிதானித்துக் காண்டல்

வேண்டும். நாம் நின்று நிதானித்துப் பொருள் காவேண்டும் என்பதற்காகவே கலிஞர் இரண்டு சொற்களை இப்பாடலில் பெய்துள்ளான். கண்ணுற்றான் என்றுதொடங்கி நேர்க்கி என்று முடித்துள்ளான். இந்த மூன்று அடிகளும் கலிஞர் கூற்று. கண்ணுற்றான் என்றால் கணவினாற் கண்டான் என்று பொருள்படும். நோக்கி என்றால் கருத்தினால் ஆராய்ந்து என்று பொருள்படும். எனவே எதிரே வகு நிற்பவனைக் கணவினால் முதலில் கண்டான். பிறகு கருத்தினால் நோக்கினான். இவை ஒரண்டும் உடனடியாக நிழந்த செயல்கள் என்றாலும் இவற்றால் விளைந்து பயன்கள் வெவ்வேறானாலும் கை, கமலம், வாய் கமலயாக உள்ளவானைக் கணவினால் கண்டான். அதே வடிவான வளைக் கணவினால் கண்டால் ஈடுபாடுதானே ஏற்படவேண்டும். இந்தப் பாரவை அவனிடம் ஈடுபாட்டை ஏற்படுத்த முயல்கிறது. ஆனால் இந்த அழகன் செய்த அடித் செயல்கள் சிந்தித்தவுடன் சிலம் பொருளுகிறது. இந்தச் சிந்தனை ஓடிய முறையைத்தான் கவிஞர் ‘தோக்கு’ என்ற சொல்லால் குறிக்கிறான். ஏன் ஓவ்வாறு ஒரே பாடலில் இந்த முரண்பாடுதே நிறைவேண்டும்? பின்னர் வாலியின் பண்மாற்ற மாகிய பூட்டின் திறவுகொலாக அமைந்துள்ளது இந்தப் பாடல்தான்.

ஓருவருடைய வடிவில் ஈடுபாடும் அவன் செயலில் சினமுடு உண்டாவது ஆயற்கையே. இந்த முரண்பாடுதே நிறைவேண்டும் இறுதியில் இவை இரண்டில் ஒன்று வெற்றி ஒறும். ஒன்று அந்த ஈடுபாடு மிகுந்து சினம் தணிந்துவிடும். ஒவ்வொரு சினம் மேல்லாங்கி ஈடுபாட்டை ஆழ்த்துவிடும். ஒன்று மட்டும் உறுதி. வாலி யைப் பொறுத்தமட்டில் கணவினிற்கண்ட வடிவில் ஈடுபாடும் நோக்கியதால் சினமும் தோன்றியது உண்மை. இந்த விளைத், போர் ட்டத்தில், அவன் ஈடுபாட்டை மீதுர்ந்து சினம் வெற்றி பெற்றுவிட்டது. அதனால் தன் ஏசத் தொடங்கியிட்டான்.

இதே போன்ற ஒரு சூற்றிலைபை மற்றொர் இலக்கியத்திலும் காணலாம். நம்பிபாருராகிய சுந்தரமுத்திக்கூமிகா திருயணத்தில் கிழுப்பதியன் வடிவில் இறந்தன் வந்திரான் ‘உச்சகும் எங்கும் நமிடபே’ பெரிய வழகு ஒராறு உண்டு. அதைச் தீட்ததால் ஒறியக் கிருமணத்தை நடந்த ஒட்டென்’ என்றான் கூழுவெதியன். வழக்கு என்ன என்று கேட்டவுடன்

'இந்த ஆரூரனும் இவன் மரபுளோரும் எனக்கு அடிமை' என்று வாதிட்டான். அதிசயமான இந்த வழக்கில் பிரதிவாதியாக நற்பவர் திருமண மாப் பிள்ளையான நம்பியாரூர் கிழவரைக் கண்ட மாத்தி ரத்தில் ஆரூருக்கு அவர்பால் எல்லையில்லாத ஈடுபாடு ஏற்படுகிறது. ஆனால் அந்தக் கிழ வன் பேசும் வார்த்தைகள் எல்லையற்ற கோபத்தை உண்டாக்குகிறது. இந்த முரண்நிலையைக் கூறவந்த சேக்கிழார் பெருமான் சற்று வெளிப்படையாகவே இதனைக் கூறுகிறார்.

“கண்டது ஓர் வடிவால் உள்ளம் காதல் செய்து
உருகாநிற்கும்
கொண்டது ஓர் பித்தவார்த்தை கோபமும்
உடனே யாக்கும்” (தடு, 42)

பார்த்த வடிவில் ஈடுபாடும் செயலில் கோபமும் வருதல் உண்டு என்பதைக் காட்டவே இந்த எடுத்துக் காட்டு. இதன் விளைவு என்ன தெரியுமா? கோபம் முதலில் வெற்றி பெறும். ஏதற்குரிய ஏச்சு நடைபெறும் பொழுதேகூடக் கண்ணிற் கண்ட காட்சி மனத்தினுட்சென்று மனமாற்றத்தை உண்டாக்கிவிடும்.

இப்பொழுது மறுபடியும் வாலிபிடம் சென்றால் கம்பநாடான் ஏன் கண்ணுற்றான் என்று தொடங்கி, இறுதியில் ‘நோக்கி ஏசுவான் இயம்பலுற்றான்’ என்று முடிக்கிறான் என்பதை அறிந்து கொள்ள முடியும். பின்னர் அந்த வாலியே அவ்வளவு கோபத்திலும்கூட

‘உங்கள் குலத்து உதித்தோர்க்கட்கு எல்லாம்—
ஒனியாத்து எழுத விவாண்ண உருவத்தால்!’ (86)

என்று விளித்துப் பேசுகிறான் என்றால் அந்த வடிஷழ வில் வாலி எவ்வளவு தூரையும் சிக்கித் தவிக்கிறான் என்பது விளங்கும். இது கருதித்தான்போன்றும் வியாக்யான் கர்த்தராவுங்கூட ‘ஒரு நாள் கண்டதால் அந்த வடிவ அழகு படுத்தும்பாடு இதுவாயிற்றிரே’ என்று கூறிப் போனார். இந்த அழகில் ஈரிப்பட்டான் வாலி என்பதைக் குறிப்பால் கூறாந்த கவிஞர் ‘ஷண்ணுற்றான்’ என்று கூறிப் பாடவைத் தொடங்குகிறான் இதனை அடித்து இராமன் செய்த செயலால் கோபமும் நான்மும் ஒருங்கீ கொண்டமையின் ஏசத் தொடங்குகிறான்.

ஏசத் தொடங்கிய வாலி ஒரேயடியாக ஏசிவிடவும் இல்லை. என்னி நகையாடல், ஏங்கள், இரக்கப்பட்டு மொழிதல் முதலிய பல்லேவறு வழிவளிர் பேசுகிறான்: ‘நீ பரதனுக்கு அண்ணாகப் பிறந்தாயே! தேவியைப் பிரிந்த பின்னைத் திசைக்குதை போலும் செய்கை; வலிபவர் மெலியு செய்தால் புகழின்றி வசையும் உண்டோ’ என்பன போன்றவை என்னால் குறிப்பில் எழுந்தலை ‘இலங்கை வெந்கன் முறையல் செய்தான் என்று முனிதியோ? — முனிவிலாதாய்!’ ‘வாலியைப் படுத்தாயலை, அறலை வியைப் படுத்தாய் விரல் வீரலே!’ என்பன போன்றவை ஏசல். வீரம் அன்று, விதி அன்று நின் மண்ணினுக்கு என்னுடல் பாரமன்று;

பகையன்று’ ‘ஒளித்து நின்று, விரிசிலை குழைய வாங்கி வாய் அம்பு மருமத்து எய்தல் தருமேமா? பிறி ஒன்று ஆமோ?’ என்பன போன்றவை இரக்கத்திற் பிறந்தலை இந்த ஏசல்கள் மாறி மாறி மின்னல் வேகத்தில் வந்தன. இராமன் ஒன்றும் விடைகூறுகூடிய நிலையில் இல்லை ஒருவேளை அவனுடைய முகமண்டலமே இரகத்திற்கு உரியதாக இருந்திருக்க போலும்!

வாலி செய்த தவறுகள் யாவை என்று இராமன் அடுக்கிக் கூறவும் வாலி ஒரே வாக்கியத்தில் அவற்றை அடித்துவிடுகிறான். “இராமா! நீ பேசும் அறம், பிறங்மனை நயத்தல் என்ற விழுப்பொருள்கள் உண்ணுடைய மாணிட சமுதாயத்திற்கு ஏற்ற விழுப்பொருள்கள். அந்த நீதிகளை எங்கள் குருக்குச் சமுதாயத்திற்கு ஏற்றி நியாய அநியாயம் காண முற்படுவது தவறு” என்கிறான். அடுத்து அவை ஒரு புறம் இருக்கட்டும்; போர்க்களத்தில் நே+நின்று போர் புரியாமல் புதர் மறைந்து வேட்டுவன் போல ஏன் அம்பு எய்தாய் என்னும் பொருளில் ‘செநுக்களத்து உருத்து வெவ்விய புளிஞ்சு+ என்ன, விலங்கியை மறைந்து, வில்லால் எவ்வியது என்னை? என்றான்’ (124) இந்த வினா எங்கே வந்து விடுமோ என்று அஞ்சிக்கொண்டிருந்தான் இராகவன். இவ்வினா வந்தவுடன் இளையபெருமான் அண்ணானைக் காப்பாற்ற முனைந்து ‘எதிரே வந்தால் நீயும் அடைக் கலம் என்று வந்துவிட்டால் என்ன செய்வது என்று கருதியே மறைந்து நின்று எய்தான்’ என்று விடைகூறுகிறான். இந்த விடையை இன்று படிக்கன்ற நமக்குக் கூட சிரிப்புத்தான் வருகிறது என்றால் அன்று இதனைக் கேட்ட வாலிக்கு எல்லாரு சிரிப்பு வராயல் இருந்திருக்கும்?

வீடனை அடைக்கலம் என்று வந்த பொழுது ‘இன்று வந்தான் என்று உண்டோ? எந்தையை யாயை முன்னம் கொண்று வந்தான் என்று உண்டோ?’ (வீ அடை 106) எந்த நிலையிலும் அடைக்கலம் என்று வந்தவனை ஏற்படுதே முறை என்று கூறும் இராமன், வாலி அடைக்கலம் என்று வந்துவிட்டால் மட்டும் கலங்கியிடவா போகிறான்? எனவே இளையவனுடைய இந்த சமாதானம் நொண்டிச் சமாதானம் என்பது மட்டுமன்று; நகைப்புக்கும் இடமான ஒன்றாகும்.

அப்படியானால் இந்த நகைப்புக்கு இடமான சமாதானத்தைக் கேட்டவுடன் வாலி சனம் மாறிவிட்டான் என்றல்லவா கவிஞர் கூறுகிறான்.

‘கவிக்குலத்து அரசும் அண்ண கட்டுக்கர மனத்துட்.
கொண்டான்
அவியுறு மனத்தன் ஆகி’, அறத்திறன் அழியச்
செய்யான்
புவியுடை அண்ணல்’ என்பது எண்ணிக்கன்
பொருந்தி முன்னே
செவியுறு கேள்விச் செல்வன் சென்னியின்
இறைஞ்சிச் சொன்னான்’ (வா. வ. 126)

சற்று நின்று நிதானித்தால் ஓர் உண்மை விளக்காமற் போகாது. வாலி திடீரன்று முற்றிலும் மனம் மாநி விட்டான். இராமன் காட்டிய ஏதுக்காால் மனம் மாறாதவள் இவக்குவன் கட்டுரயால் காறினான் என்பது சரியன்று. ஆனாலும் மாறினான் என்பது உண்மை. அப்படியனால் மாறினமைக்குரிய காரணம் யாதாக இருக்கும் என ஆராய் வேண்டும் இங்கேதான் கவிஞர் பற்பல விழுப்பொருள்களை நேரிடையாகவும் குறிப்பாகவும் பகுத்திக்காட்டுகிறான் வாலி மனம் மாற வேண்டுமாயின் அவன் இதுவரை கொண்டிருந்த பார்வையும் என்ன கூக்கும் மாறி இருக்க வேண்டும். நிகழ்ச்சிகள் நிகழ்ந்துவிட்டமையின் அவற்றில் மாற்றம் என்பது இயலாதகாரியம். அப்படியானால் இந்த நிகழ்ச்சியை இதுவரை வாலி கண்டவிதம் வேறு; இப்பொழுது கானும் விதம் வேறு. ஒருவன் அடிப்பட்டு வீழ்ந்து இறந்துவிட்டான் என்று வைத்துக் கொள்வோம் பிறரிடம் பட்ட அடியால் இறந்து விட்டான். என்று கருதினால் அந்தப் பிறர்மேல் எல்லையற்ற சினம் கொள்ளுகிறோம் அதற்கு மாறாக, பிணத்தை அறுத்துக் காண்பவர் பட்டஅடியால் இறக்கவில்லை. இருக்கயக்கோளாறால் இறந்துவிட்டார் என்று சான்றுக்குவிட்ட பிறகு அடித்தவரிடம் நாம் வெறுப்பும் சினமும் கொள்ளுமாட்டோம். அல்லவா? இதே உவமையை சற்றுமாற்றிக் கண்டால், மற்றொர் உண்மையும் நன்கு புலப்படும் மருத்துவன் அறுவைச் சிகிச்சையில் நோயாளி இறந்தாலும் நாம் மருத்துவமனைக்கு குறைக்குறுவதில்லை.

அதுபோல இப்பொழுது வாலி நினைக்கத் தொடங்கிட்டான். அறக்கின் மூர்த்தியாகிய இராமன் அறத்திறன் அழியும்படியாக நடந்திருக்கமாட்டான் என்பதை முதலில் மலத்தில் வாங்கிக்கொண்டான். இந்கொண்ணம் தோன்றிய தற்கூக் காரணம் கூறுவந்த கவிஞர் 'அண்ணக்குரை மனத்துள் கொண்டான்' என்று நுணுக்கமாகக் கூறி விட்டுவிட்டான், அன்ன கட்டுரை என்ற சொற்களுக்கு முதற்பாடுவில் உள்ள இவக்குவன் கூறிய சமாதானம் என்று பொருள் கொண்டுவிட்டால் பெரிய இடர்ப்பாடு நேர்ந்துவிடும் இந்த வார்த்தைகளால் வாலி மனம் மாறிவிட்டான் என்ற வினாவிற்கு விடை கூற முடியாமற் போய்விடும் எனவே அன்ன கட்டுரை எனக் கவிஞர் கூறுவது துதோ ஒன்றை நினைவுட்டவேயாகும் என்பதை அறி தல் வேண்டும் அது யாதாக இருக்கும் என்று ஆராயுமுன்னர் இன்னுஞ் சில அடிப்படைகளையும் நினைவுகூற வேண்டும்.

முகலாவது வாலி இராமனைப்பற்றிக் கொண்டிருந்த மிக உயரிய எண்ணங்கள். இரண்டாவது தாரையிடம் இராமனைப்பற்றி அவன் கூறிய தகவல்கள் தீவை இரண்டும் கூடி. வாலியின் அகமனத்திலும் புறமனத்திலும் இராமனைப் பற்றிய மிக உயர்ந்த எண்ணங்களே நிறைந்திருந்தன என்பதைக் காட்டுகின்றன மூன்றாவது நினைவில் 'கார்மிகில் கமலம் பூத்து மன்னுற்று வரிவில் ஏந்கி வருகின்ற' காட்சியைக் கண்ணுற்றான் வாலி, இதற்கு ஒரு வினாடிமுன் ஜர்தான் 'மும்மை சால் உலகுக்கு எல்லாம் மூலமந்திரத்தை' கண்களில் தெரியக் கண்டான். அதாவது

"முன்னம் அவனுடைய நாமம் கேட்டான் மூர்த்தி அவனிருக்கும் வண்ணங்கேட்டான் நாமம் கண்ணால் தெரியக் கண்டான்"

அடுத்துக் கமலம் பூத்து வருவதைக் கண்ணுற்றான் நான்காவதாக அதே இராமன் அடிப்பட்ட வாலியிடம் சில வார்த்தைகள் கூறினான். தான் அவனைக் கொன்றதற்குச் சமாதானமாக இராமன் இவற்றைக் கூறி வாலும் இதிலுள்ள தத்துவம் வாலியின் அகமனத்துள்ளுரைத்தது.

"பொறியின் யாசுகையேதா? புன் நோக்கிய அறி சின் மேலது அன்றோ அறக்கு ஆறுதான்? நெறியும் நீர்மோயும், நேரிது உணர்ந்த நீபெறுகியோ, பிழை உற்றுறு பெற்றிதான்?"

"நன்மதீது என்று இயல் தெரிநல் அறிவு இன்றி வாழ்வது அன்றோ விலங்கின் இயல்? நின்ற நல்நெறி நீ அறியா நெறி ஒன்றும் இன்மை, உன் வாய்மை உணர்த்துமால்

"தக்க இன்னன், தகாதன இன்ன என்று ஒக்க உண்ணவர் ஆயின். உயர்ந்துள மக்களும் விலங்கே; மனுவின் நெறி, புக்கவேல் அவவிலங்கும் புத்தெளிரே?"

(வா-வ-116, 1920.)

நடைபெற்ற உரையாடற் போட்டியை மறந்துட்டு இச் சொற்களைப் படிக்கால் ஓர் உண்மை விளங்கும் இராமன் வாலிக்கு உபகேசன் செய்த பகுதியாகும் இது. தன் செய்கைக்கு சமாதானங்கூறும் முறையில் இராமன் இதனைக் கூறினாலும் உண்மையில் இந்த உபகேசம் வாலியின் அகமனதில் சென்று தைக் கேண்டும் என்று இராகவன் கருதினான் போலும்

உன் மையிலையே இச்சொற்கள் வாலியினுடைய வெறுப்புணர்ச்சி நிறைந்த புறமனத்தை ஊடிருவிச் சென்று அவனுடைய அகமனத்தில் ஆழப் பதிந்துவிட்டது.

அந்தகட்டுரை கருத்தில்கொண்டான்' என்றுகவிஞர் கூறுவது இதனைபே யாகும் இச்சொற்கள் அமைன்தி லிசென்று பதிக்கவுடன், வாலி கொண்டிருந்து விழுப்பொருள்கள் முற்றிலும் மாறத் தொடங்கிவிட்டன.

'தக்க இன்னன்' தகாதன இன்ன என்று ஒக்க உண்ணவேண்டும் என்றால் இராமன், தக்கவை, தசாதவை, என்பவை கூட ஒரு வன் மனவளர்ச்சிக்கு ஏற்பமாறுபடும் குழநிலைக்கு ஏற்பக் கூட மாறுபடும் உதாரணமாக ஒருவனுக்குத் தந்தையானவன் கடவுளுக்குச் சமமானவன். தந்தையை ஒருவன் கெய்வமாக மதித்துப்போற்றி வழிபட வேண்டும். ஆனால் அந்த ஒவன் துறவியாக மாறிவிட்டால் இதே தந்தை அத்துறவியின் காலில் விழுப்பொருள்களை வேண்டும் விழுப்பொருள்களுக்கு இவை விழுப்பொருள்கள் மாறிவிடக்கூடிரோம்.

பகை பாட்டுப்பனுடைன் மட்டுமே போர் புரியாவேண்டும். காரணமில்லாமல் போர் புரியக்கூடாது, நேரே நின்றுதா "போர் புரியவேண்டும் என்ற விவை எல்லாம் விழுப்பொருள்கள் தாம். எப்பொழுது? ஒரு நினையில் இருக்கும் பொருள் இவை விழுப்பொருள்கள். சாதாரண விருப்புவெறுப்புக்கள் நிறைந்த சராசரி மனிகளுக்கு இந்த உலக வாழ்க்கையில் ஈடுபட்டிருப்பவனுக்கு இவை எல்லாம் சிறந்த விழுப்பொருள்கள் என்பதை மறக்கமுடியாது;

(அடுத்த இதழில் முடியும்)

தொலை நோக்காடியின் முன்னோடி மேதை

கலீலியா!

புன்னோளில் சூரிய - சந்திர - நட்சத்திரங்களைப் பற்றி மிகவும் குறைவாக அறிந்திருந்த மக்கள், அவை ஏதோ தெய்வாம்சம் மிக்கவை என்றும் அவை டெவளால் இவ்வுலகுக்கு அனுப்பப் பெற்றவை என்றும் நம்பினார்கள். கிராண்காலங்களில் அவை மறையும் பொழுது, கடவுள் தம்மைத் தண்டிக்கவே அவற்றை மறைக்கிறார் என்றும் உவர்கள் அஞ்சினார்கள்.

காலம் மாறியது, அறிவு தெளிந்தது.

எனிப்பது, பாபிலோனியா பேரன்ற பாலை நிலப் பிரதேசங்களில் வழந்த மக்கள். தாது இயற்கைச் சூழல் காரணமாக, வான்பார்த்த பரந்த பாலை வெளிகளில் இரவும் பகலும் வாழ்ந்தவர்கள். இராப் பொழுதுகளில், வானம் முகில் இல்லாதிருக்கும். அவ் வேளைகளில், ஆங்கிருந்த அறிவாளிள் வானைத் துறுவித்துருங் நோக்கினார்கள். தமது ஆழந்த தேடலில், புத்தம் புதிய உண்மைகளைக் கண்டு வியந்தார்கள்.

இப்பாலை நிலவாசிகளின் தேடலின் பயனாக வானில் ஐந்து நட்சத்திரங்கள் மட்டும் தம்மிடத்தில் நின்று நகர்வதையும், ஏனையவை நிலையாக நிற்பதையும் அறிவுகங்கள்கூட்டும். ‘நாடோடாடிகள்’ எனும் காலத்தில் இவ்வைவந்து நட்சத்திரங்களும் கோள்கள் (Planets) என அழைக்கப்பெற்றன. அவையே செங்குரி (Mercury), வியாழன், செவ்வாய், ஜூபிடர் (Jupiter), சனி எனப் பெயர் பெறவும் ஆயின். இவை போலவே, நாம் வாழும் இம்மள்ளும் (புவி) நகருங்கோள்களில் ஒன்று என்றும் இவற்றைவிட இன்னும் பல நகர்ந்து உலாவும் கோள்கள் வான்வெளியில் இருக்கின்றன என்றும் அறிவுகங்கள் கண்டு வியந்தது.

ஆயினும், அன்றைய மனிதன் நீண்ட காலம் வரை இந்நகருங்கோள்களின் இயக்க தை நம்பவில்லை.

காலம் இன்னும் முன்னேறியது. மனிதனின் அறிவுகளும் மேலும் வானை நோக்கி எதை எதையோ தேடியது. அத்தேடலில் மேலும் பல உண்மைகள் அறிவுகளின் பதிவுகளாயின. மிகப் பிரமாண்டமாக விளங்கும், சூரியதும் ஒந் கோளாகும். இது, தன் ஈர்ப்புச் சக்தியால் ஏனைய சிறு கோள்கள் அனைத்தையும் ஒந் குறிப்பிட்ட எல்லைக்கு அப்பாற் செல்ல விடாது வைத்திருக்கிறது. புவி உட்பட, இக்கோள்கள் யாவும் சூரியனின் செய்கள் எனக்கருதப்படுகின்றன. இவை தமக்கெண் உரிய ஒரு செம்லி பாதையில் சூரியதை வரவும் வருகின்றன.

மேலும் சூரியின் அம்சங்கள் பலவற்றைக்கொண்டு ரூப்பதாலும் அதன் வழித்தோன்றல்களாக இருப்பதாலும் இக் கோள் கள் அனைத்தும் சூரியற்றுத் தொகுதியில் அடங்குகின்றன.

அனு. வை. நாகராஜன்

வெறும் ஊசக் கண்ணுக்குப் புலப்படாது. வெகு சேய்மையில் உலாவும் இக் கோள்களை அன்றைய மனிதன் காண முனைத்தான். இத்தேடு கலுக்கு தனது கண்ணிலும் சிறந்த கண் ஒன்று அனுங்குத் தேவையாக இருந்தது. அத் தேடலில், அவன் பயணஞ்சென்றது.

அதன் பயணாக-

இன்டு வில்லைகளைச் (Lenses) சம அளவான தூரத்தில் வைத்து நோக்கிவால், அவ்வில்லைக்கு அப்பால் வைக்கப்படும் பொருள்கள் பெரிதாகத் தென்படும். என்ற ஒர் உண்மை தெரிய வந்தது. இவ்வுண்மையை 1608ம் ஆண்டில் லிப்பர்ஷி (Lippershy) என்ற ஒர் ஓல்லாந்த மூக்குக் கண்ணாடிக்கட்டியாரிப்பாளர் கண்டு உலகுக்கு உணர்த்தினார். இதற்கு முன்னர், ஒரு வில்லையின் ஊடாகத் தெரியும் பொருள், பெரிதாகத் தெரியும் என்ற விபாம் மட்டுமே உலகுக்குத் தெரிந்திருந்தது. லிப்பர்ஷி கு முன்னர் எவரும் இரண்டு வில்லைகளைப் பக்கம் பக்கமாக வைத்துப் பார்த்ததில்லை.

இந்தாளிலேயே, தஸ்கனியிக் (Tuscany) வாழ்ந்த கலிலியோ என்ற வானியிய வாளர் விப்பர்ஷியின் கருத்தை முன்வைத்து. தன்தேடலிற் சிந்தனையைத் தூண்டினார். அவர் சிந்தனையின் ஊற்று, வானுடுக்களை நோக்க ஒரு சிறந்த கண்ணைத் தோற்று வித்து, கலிலியோ ஒரு புதுமை விரும்பி. கலிலியோ (Galileo Galilei) என்ற தனது முழுப் பெயரையே கலிலியோ எனச் சுருக்கிக் கொண்டவர் அவர்.

குழந்தை கலிலியோ 1564ல் இத்தாலியில் உள்ள பெசா (Pisa) என்னும் ஊரிற் பிறந்தார். இவ்விளங்குருத்து பின்னாளில் ஒந் தத்துவ மேதையாகவோ அல்லது புதுமையைத் தேடும் ஒந் புத்துலகச் சிற்பியாகவோ வருவார் என்ற யாரும் கருதவும் இல்லை. அவர் திறமைகள் சந்தேகிக்கப்படவில்லை. கலிலியோவின் தந்தை, பெசாவில் வாழ்ந்த வர்த்தகர்களில் ஒருவர்; அறிவாளி; இசைத் துறை வல்லுநர். இசைத் துறைபற்றி நிறைய எழுதியவர். அத்தகைய தந்தை:

தன் தனியலுக்கு அந்நாளிற் பேறக் கூடிய நற்கள்விலைக் கொடுக்கத் தவறவில்லை. அதுதானே ஒரு தங்களின் தலையாய் கடன்?

கலிலியோ சிறுவனாக இருந்தபோமுது, பேசாவில் உள்ள தேவாலயம் ஒன்றில் உதவியாளர் சேவையில் இருந்தார். ஒரு சமயம் அங்கிருந்த அவர்களொத்த பரிசாரகர் ஒருவர் ஆலயக் கூரையில் தூங்கும் திரும்பான்றை ஏற்றினார். அத்திப்பம், அதில் இணைந்த சங்கிலியில் ஊசலாடிக்கொண்டிருந்தது. இதனைத் தற்கொயலாக அவதானித்தான். இளம்கலிலியோ, அத்தீப் ஊசலின் அங்குமிகுமான அசைவில் அவன் கண்கள் நீண்ட நேரம் நிலைத்தன. அவன் சிந்தனை அதனைச் சுற்றிச் சுற்றி வட்டமிட்டது. ஆலயத் தேவாராதனை இசை, பின்னணியில் முழுங்க, அவன் புலன்கள் அனைத்தும் அத்தீப் ஊசலில் மூழ்கின.

தீப் ஊசலின் அசைவு, ஒரு குறிப்பிட்ட வேகத்தில் அசைந்தது. கூடிகாரம் இல்லாத அக்காலத்தில் அவன் தன்கைபணிக்கட்டில் விரலை வைத்து தனது இதயநாடித்துடிப்பை எண்ணினான். இவ்விதம் தன்நாடித்துடிப்பைத் தீப் ஊசலின் அசைவுடன் ஒப்பிட்டுப் பார்த்தான். இதிலிருந்து ஊசலாடும் விளக்கு ஒரு பெரிய அளவிடு குறுகிய தூரவளைவுக்கள் (Arc) ஊசலாடினாலும் அதற்கு ஒரே சம அளவு நேரமே எடுக்கும் என்ற ஒர் உண்மையை அவன் கண்டு கொண்டான். இவ்வுண்மை அவனைத் திகைக்க வைத்தது.

கலிலியோ அகன்ற தன் வீட்டுக்குச் சென்றும், ஆலயத்தில் தான் பார்த்த அந்த ஊசல் தீபத்தின் அசைவையே நினைந்து, நினைந்து சிந்தித்தான். அசித்தனையின் வாயிலாக அவன் பல பரிசோதனை மூயற்சிகளில் ஈடுபடலாணான். அதன் பேறாக ஒரு கருவியைத் தயாரித்தான். அக்கருவி மூலம், நாடித் துடிப்பின் வேலைத்தை இலகுவாகக் கணிக்க முடிந்தது. தனது வியக்குத் தேவை அவன் வெனு ஆவலோடு தன்னாசிரியர்களுக்கு எடுத்து விளக்கினார். அவர்கள் அதனைக் கண்டு மகிழ்ந்ததோடு அவனையும் வெகுவாகப் பாராட்டினார்கள். வைத்தியர் களும் அவனது கருவியை தமது நோயாளர் களில் உபயோகித்துப் பலன் கண்டு மகிழ்ந்தனர். அக்கருவியே பின்னாளில் ‘தெட்டாகோப்’ எனப்படும் நாடி பார்க்கும் கருவிக்கு முன்னோடியாக விளங்கியது. மேலும் ஊசல்தீபத்தின் அசைவுக் கொள்கையை மூலமாக வைத்து கலிலியோ ‘பண்டு அசைவுக் கொள்கை’ ஒன்றினை உலகுக்கு வழங்கினார். அதாவது - ஒரு பண்டுத்தின் நீளத்துக்கு அமையவே அதன் அதிர்வு (Vibration) இருக்குமேயொழிய அது நகருந் தூரத்துக்கு அமையாது. எனபதேயாம். இக்கொள்கையை அடிப்படையாகக் கொண்டு கூடிகாரத்தயாரிப்பாளர்களும் தமது கூடிகாரங்களுக்கு பண்டும்’ எனப்படும் கருவியை உபயோகித்தனர். இது

பண்டு அசைவுக்கொள்கை இன்றைய அறிவுகளில் பல பரிமாணங்களைப் பெற்று விளங்குகிறது. இது வையடுத்து தனது 22வது வயதில் (1586ல்) ஆர்கிமிட்சின் (Archimedes) கொள்கைகளை அநுரீத்து கிணமப் பொருளை அடர்த்தியைக் (density of solids) கண்ப்பதற்காக நீர்மட்டத்தராசைக் கண்டு பிடித்தார்.

கலிலியோவின் தந்தை, தனது மகன் மருத்துவம் பயின்று ஒரு வைத்தியராக வரவேண்டும் என விடும் பினார். ஆனால், அவ்விளை குண் தன்னோக்கில் நானும் பொழுதும் படம் வரைவதில் மூழ்கினான். ஈற்றில் கணிதமீ அவனை ஆட்கொண்டது. அதில் அவன் மேன்மையும் பெற்றான். அவனுடைய இயல்பான விவேகமும், அறிவுக் கூர்பையும் எல்லோரையும் கவர்ந்தன. இதனால் உற்சாஸம் மிக்க இவ்விளை குண் தனது இருத்தைந்தாவது வயதில் (1589ல்) பேசா பல்கலைக்கழகத்தில் ஒரு கணித ஆசிரியராக நியமனம் பெற்றுக் கடமை புரியலானான்.

அந்நாளில், அறிவுகார்ந்த அனைவரும் அரிஸ்டோட்டலின் நூல்களை ஆவணோடு வாசித்தார்கள். எதற்கெடுத்தாலும் அரிஸ்டோட்டலின் கொள்கைகளையும், கருத்துகளையும் முன்வைத்து நடந்தார்கள். எதிலும் இயல்பாகவே வினாவெழுப்பும் சிந்தையுடைய கலிலியோ, அரிஸ்டோட்டலின் கொள்கைகளையும் கொள்கைகளையும் வெறுமனே விழுங்கலாகாது என்றும் சந்தீகத்துக்கு இடமில்லாது அவற்றின் உண்மைகள் திறனாய்வு செய்யப்படவேண்டும் என்றும் நின்றான் கலிலியோ.

இரண்டு பாரமுள்ள ஒரே பொருள் உயரமான இடத்திலிருந்து கீழே போட்டால் எடையின் வித்தியாசத்துக்கு ஏற்றபடி மிகப் பாரமுள்ள பொருள் முதலிலும்; பாரங்குறைந்த மற்றும் பொருள், தாமதித்தும் கீழே வரும் என்ற ஒரு கொள்கையை அரிஸ்டோட்டல் கூறியிருந்தார்.

கலிலியோவின் காலம் வரை, இத்கொள்கையையாரும் மறுதளிக்கவில்லை. ஆனால், கலிலியோ இக்கூற்றை மறுத்தான். ‘காற்றின் எதிர்த்தாக்கம் காரணமாக ஒரு சிறிய வித்தியாசம் ஏற்படுமெயொழிய மற்றப்படி அப்பொருள்கள் இரண்டும் ஒரே நேரத்தில் கீழே வந்து விடும்’ என்று கலிலியோ வற்புறுத்திக் கூறினான்.

மாமேதை அரிஸ்டோட்டலின் கருத்தை கலிலியோ மறுப்பதை இட்டு அன்றைய அறிலாளிகள் பலர் அவனை என்னி நகைபாடினார்கள்; ஆனால் கலிலியோ தன் கூற்றை நிருபிக்கக் கண்களைக் கட்டி நின்றான்.

ஒரு நாள் காலை வேளை கலிலியோ தனது மாணவர்கள், சிலரையும், ஆசிரியர்கள் சிலரையும்,

பொகாவில் இருந்த உலகப் புதுமைகளில் ஒன்றான சாய்ந்த கோபுரத்துக்கு அழைத்துச் சென்றான். அங்கு அவன் பத்து இறாத்தல் எடையுள்ள ஒரு இருப்புக் குண்டையும், ஒரு இறாத்தல் நிறையுள்ள இன்னு மொரு குண்டையும் கையில் எடுத்துக்கொண்டு கோபுர உச்சிக்குச் சென்றான். கோபுர உச்சியினின்று அவ்விரு இருப்புக் கண்டுகளையும் தன் கையில் சமாக ஏந்கியாடி சிறிது நீரம் நின்று விட்டு வர்க்கை ஒரே நேரத்தில் நிலத்தை நோக்கிக் கீழே விட்டான் என்ன அச்சாரியம்! அவன் கூறியாடி சவ்விரு குண்டு களும் ஒரே நேரத்தில் நிலத்தைத் தொட்டன இவ்வண்மையை அங்கு கூடிய அனைவருங் கண்டு மகிழ்ந்ததோடு கவிலியோவின் கூற்றை ஏற்றனர்.

இசிவிருந்து கவிலியோ தனது மேலிருந்து கீழ் விழும் பொருள் பற்றிய கொள்கையை நிலை நிறுத்துமிகாக ஒரு விகிஷயமும் வருக்கார் அதன் படி மேலிருந்து கீழ் விழும் பாரங்களைற்ற பொருள் (உதம் - காகி காபி, பஞ்ச, சிலை) பாரங் கூடிய பொருளுக்கு (இருப்புக்கண்டு, கல்) ஏற்கக்கூடிய சாமான வேகத்தில் நிலத்தை வந்துபடியும் என்று விதியமாக்கார். (இச்சொள்கை பின்னாளில் ஜூக் நியுற்றனின் இயங்கியல் கொள்கைக்குத் துணை நின்றது) அக் கொள்கை களையே 'கவிலியோவின் கொள்கைகள்' என்று இன்று நாம் பள்ளியிலும், பக்கலைக் கழகத்திலும் கற்று வருகிறோம்.

இருப்பினும். அந்நாளில் வாழ்ந்த அறிவாளிகள் என்று கூற்றாட்டோர், அவற்றை ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை. 'அரிஸ்டாட்டலின் கொள்கைக்கு இவள் மாறானவன்' என்று அவனைத் தூர்றினர்; அவர்களது செயல் கவிலியோவுக்கு ஆக்கிரம் ஊட்டியது. அதனால் அனும் அவர்களைக் கிண்டல் செய்து என்னி நகையாடினான். இவ்வித்துவக் காய்ச்சல் இரு பகுதியாருக்கும் இடையில் பெரும் பகைமையை வளர்த்தது.

இப்பகைமை காரணமாக கவிலியோ தனது ஆசிரியர் பதவியிலிருந்து விலகி புகிய தொழில் தேடி பதவா (Padua) வர்க்கப் 1592ல் பயணமானார்; இங்கு அவர் 18 ஆண்டுகள் தொழில்புரிந்தார். அத்துடன் 55வது வயதில் சிறப்பு மிக்க வீரிவரையாளராகவும், அறிவியல் சார்ந்த விஞ்ஞானிகளின் ஒர் ஆதரவும் புகழராகவும் (the idol of Scientific men) பெரும் புகழுடன் வீழங்கினார்.

இதோலத்தில் (1609) வெளியீச்கு அவர் சென்றிருந்த பொழுது, லிப்பர்ஷி கண்டுபிடித்த மர்மக் கண்ணாடி (Spy glass) பற்றிய செய்திகளையும் அறிந்து, தனது கவனத்தை அதன்பால் ஈடுபடுத்தினார்.

ஒரு சமயம், ஒரு வாத்தியக் கருவியின் குழாயை மூக்குக் கண்ணாடியின் இரு வில்லைகளையும் எடுத்தார். இக்கண்ணாடி வில்லைகளின் ஒரு பக்கம்

சீராகவும், அவற்றுள் ஒன்றின் எதிர்ப்பு பக்கம் குளிவாகவும் இருந்தன இவ்விரு ஆடிகளையும் (Glasses) குழாயின் ஊடாகப் பொருத்தி. ஒரு தொலைநோக்காடி (Telescope) யைத் தயாரித்தார். இந்நோக்காடி, எதிரிலுள்ள பொருளை மும்மடங்காகப் பெருப்பித்துக் காட்டியதோடு அதனை உண்மையான தூரத்தினின்று மூன்றில் ஒன்றாக அண்மையில் குறுக்கியுங்காட்டியது.

இப்புதிய 'பார்வைக் குழாய்', மூலம், கலிவியோ முன் எப்பொழுதுங் காணாத விண்மீன்களை வானிற் கண்டார். 'ஆறு தூரகைகள்' என வருணிக்கப்பெற்ற உடுத் தொகுதியை, அப் 'பார்வைக் குழாய்' மூலம் அவர் பார்த்த பொழுது, அங்கு ஆறுக்குப் பதிலாக மூப்பத்தாறு உடுக்களைக் கண்டார் இராப் பொழுதில், வானுக்குக் குறுக்காக நாடாபோல் தென்படும் பிரகாஷமான 'பால்வீதி' யையும் (Milky way) இத் தொலைநோக்காடி மூலம் சண்டு களிப்புற்றார், கவிலியோ. அதேவேளையில், வான்வெளியில் எண்ணிடங்காப் பல்கோடி உடுக்களின் குழாத்தையும் கண்டு மகிழ்ந்தார்.

இதனையாடுத்து - இவரது மாயக் கண்ணாடிக் குழாய், சந்திரனை நோக்கியது. அப்பொழுது, சந்திரன் அவரது குழாய்க்கு ஊடாக, மும்மடங்காக அருகிற தொன்றியது. திசையறியாக் கடவில் புதிய கண்டங்களைக் காணப் பறப்பட்ட பயணிபோல், இக் காட்சியைக் கண்டு களிப்புற்றார் கவிலியோ.

வெற்றிப் பூரிப்போடு, தனது மாயக் கண்ணாடிக் குழாயை வெனில் நகருக்கு எடுத்துச் சென்றார், கலிவியோ. இதனைப் பலர், ஒரு விளைந்திட்டுப் பொழுது மையாகக் கருதிய போதிலும், மாநுட நேத்திரவலுவை மிகைப்படுத்தும் ஒர் அற்புதக் கருவியாகப் பார்க்க விழைந்தனர். வெளில் நகரின் பிரமுகர்கள் அகணைப் பார்த்து, செய்மறந்து மகிழ்ந்தனர். அந்நாளில், வெளில் மக்கள் மிகவுயரமான கோபுரங்களில் ஏறி நின்று தூரத்தில் வரும் தமது கப்பல்களைப் பார்ப்பதுண்டு. அவ்விதம் பார்க்கும் மக்களுக்கு கவிலியோவின் கருவி, ஒரு வரப்பிரசாதமாகக் கிடைத்தது ஜம்பது மைல் தூரத்துக்கு அப்பால், கரையை நாடிவரும் கப்பல்களை இவரது மாயக் கண்ணாடிக் குழாய் மூலம் பார்த்த பொழுது, அவை பதினைந்து மைல் தூரத்துக்குள் நிற்பது போற் கண்டார்கள். இக்கருவி, அந்நகர மக்களின் தேவைக்குப் பெரிதும் பயன்பட்டது. மக்கள் அவரை மாமேதையாகக் கணித்தனர். அதன் பயனாக, பது வாலில் அவருக்குக் கூடிய வேதனமும் பேராசிரியர் பதவியுங்கிடைத்தன.

கலிவியோ தன் தேடவிற் பெற்ற தொலைநோக்காடியால் வான் மண்டலத்தை மேலும் மேலும் தூரவித் துருவி ஆராயத் தலைப்பட்டார். அதற்குப் பில்

ரது கருவி மிகவுஞ் சிறியதாக இருந்தமையால், அவர் முயற்சி முழுமை பெறவில்லை.

இதனையடுத்து, மேலும் ஒரு பெரிய தொலை நோக்காடியைத்தயாரிக்க முயன்றார். முதலில், என்மடங்கு பெருப்பித்துக் காட்டக் கூடிய ஒரு தொலை நோக்காடியைக் கண்டு பிடித்தார். அதிலும் அவருக்குத் திருப்பதி ஏற்படவில்லை. பின்பு, முப்பது மடங்கு பெருப்பித்துக் காட்டக் கூடிய கருவியொன்றைத்தயாரித்தார். அதன் மூலம் சந்திரனைப் பார்த்தார். அவர் இதயம் மலர்ந்தது. இதற்கு முன் யாருங் காணாத அரிய காட்சிகளை, தன் புதிய தொலைநோக்காடிமூலம் சந்திரனிற் கண்டார். சந்திர வில், பெரும்மலைத் தூர்த்தனும் ஆழமான பள்ளங்களும், பரந்த வெளிகளும் இருப்பதைக் கண்டு உலகுக்கு அறிவித்தார், கவிலியோ.

இவரது தேவைநோக்காடி, ஏனைய கோள்கள் பக்கமும் திருப்பியது. அங்கு- அமாவாசையை அடுத்து வரும் நாள்களில் தோன்றும் சந்திரனைப் போல் அக் கோள்கள் தென்பட்டன. அதே வேள்ளயில் பால்வீதியில், கணக்கிலாக்குறு உடுக்களையும் கண்டார், 1610ம் ஆண்டு, ஜனுவரி ஏழாந் திங்கியன்று, அவர் தனது தொலைநோக்காடியை, ஜாபிடர் கோள் முகமாகத் திருப்பிய பொழுது. அங்கு அதன் நேர் வரிசையில் மூன்று சிறிய உடுக்கள் இருப்பதைக் கண்டார். அவற்றுள் இரண்டு உடுக்கள், ஜாபிடரின் கிழக்குப் பக்கமாகவும், மற்றது அதன் மேற்குப்பக்கமாகவும் இருந்தன. பின்பு அவற்றை நோக்கிய பொழுது, அவை மூன்றும் தம்மிடத்தினின்று இடம் மாறி, ஜாபிடருக்கு மேற்றி சையில் ஒருங்கே நின்றன. அடுத்த முறை அவற்றைப் பார்த்த பொழுது, மேலும் அவை வேறு இடத்தில் இடம் பெயர்ந்திருதன. இன்னும் ஆராய்ந்தபொழுது, மூன்றுக்கு பதிலாக நான்கு சிறிய உடுக்கள் ஜாபிடரை வலம் வருகின்றன என்ற உண்மையைக் கண்டறிந்தார். தவர் தான் கண்ட இத்துணைக் கோள்களுக்கு மெடிசியன் (Medicean Stars) உடுக்கள் எனப் பெயரிட்டார். இப்பெயர், அவரது அங்பு மாணவனும் தொல்களி பிரவுமான கொசிமோ II டி மெடிசி (Cosimo II de Medici) என்பவரின் நினைவாக நினைவு கூரப்பெற்றதாகும்.

இச்சிறு உடுக்கள் பற்றிய தேடல், அவரை மேலும் பல படிகள் முன்செல்ல வைத்தது. இவ்வுடுக்கள் எவ்யாக இருக்கும்? அவை நிலையான உடுக்களும் இல்லை; கோள்களும் இல்லை. இவ்வுண்மை தெளிந்ததும், அவை ஜாபிடரின் துணைக் கோள்களான சந்திரன்கள் என முடிவு செய்தார், கவிலியோ. புவியைப் போல், ஜாபிடரும், தனக்கென ஒன்றல்ல நான்கு சந்திரன்களைக் கொண்டிருக்கிறது என்ற உண்மை புலப்பட்டது. இவ்வுண்மையோடு, கவிலியோநி ஏறு விடவில்லை. அச்சந்திரன்கள் தமது தாய்க் கோளைவலம் வர எடுக்கும் காலத்தையும் அவர் அவதானித்ததார். ஒன்று 42 மணித்தியால்மும் ஏனையவை 17 நாள்களும்

தமது தாய்க் கிரகத்தை வலம் வர எடுக்கின்றன என்று அறிந்தார், அவர் அதன் பின்னர், தனது தொலைநோக்காடியைச் சூரியன் பால் திருப்பிய கவிலோயோ அதில் பெரும் சூரியப் புள்ளிகள் இருப்பதைக் கண்டார். அத்தோடு, சூரியன் புவியைப் போல் ஏறக் குறைய 28 நாள்களில் தன்னைத் தானே சுற்றித் தூண்று கொண்டிருப்பதையும் கண்டார். மேலும், கோப்பனிகாஸ் (Copernicus) வலியுறுத்திய கொள்கைப்படி, மேர்க்குரி (Mercury), வீவஸ் Venus செவ்வாய் Mars ஆகிய கோள்களும் சூரியனை வலம் வருகின்றன என்ற உண்மையை நிலைப்படுத்தியும் கூறினார். இதகைய அரிய தேடலிற் பெற்ற பேருண்மைகளை, கவிலியோ உலகிற் பதித்தார். இவரது மேதாவிலாசத்தை நண்பர்கள் பாராட்டினார்கள். போற்றிப் புச்சுந்தார்கள்! ஆனால் அவருடையவெற்றிச் செயல்களைக் கண்டு மனம் பொறாத பதுவாப் பேராசிரியர்கள் சிலர் மனம் புழுங்கி மருண்டனர். அவர்களில் ஒரிநுவர், கவிலியோவன் தொலைநோக்காடியைக் கண்ணாற் பராமலேயே அவரையும் அவரது தேடலையும் வெறுத்தனர்: சிலர் கண்டுக் காணாதவர் போல எள்ளி நடையாடினர். இவ்வாறு ஒரு சிலர் கவிலியோவை வெறுத்து ஒதுக்கிய போது மூம், அங்கிருந்த பேராசிரியர்கள் சிலரும், நண்பர்களும் அவரைக் கூவிடாது பதித்ததோடு. அவர் ஆக்கங்களுக்கும், செயற்பாடுகளுக்கும் ஊக்கமும் உற்சாகமும் அளித்தனர்.

இந்திலையிலேயே, கவிலியோ தான் தேடிய தேடலைஉண்மை பற்றிய அறிக்கைகளையும் தகவல்களையும் கருவிகளையும் இத்தாலி- பிரான்ஸ்-ஜேர்மனி ஆகிய நாட்டு அரசர்களுக்கும் பிரமுகர்களுக்கும் அனுப்பி வைத்தார். அவர்கள் அணைவரும் இயற்றை மனதில் வாடி ஏற்று, அதன் பயன்களையும் தமது அநுரங்களையும் கண்டறிந்தனர்.

இப்பொழுது, கவிலியோ ஐரோப்பாவின் தலைசிறித்து அறிசியல் மேதை என்ற உயர்நிலையை அடைந்தார். அவரிடத்திற் கலவீபயிலைப் பலர், பலநாடுகளில் இருந்தும் தேடி வந்தனர். என்ன தான் ஒருவர் அதிவுயர் நிலை அடைந்தாலும் நிதானம் தவறக் கூடாது. அதில் மிகக் கிகக் கவனம் இருக்க வேண்டும் நிதானம் இல்லாத உயர்வு, சுற்றில் வீழ்ச்சிபைபை தநம் தர்பெருமையும், அங்காரமும் அத்தகையோரிடத்திற் குடிசிருக்குமானின், நிச்சயமாக அரசர்களுது உயர்வுகள் எல்லாம் கீழ் சரியிலை, செய்யும். இவ்விலக்கணத்துக்கு, இலக்கியமாக கவிலியோ இருந்தார். உயர்வான என்ற மணி முடியில் நின்ற கவிலியோவிடம் தர்பெருமையும் அகங்காரமும் காலகதீயிற்குடி கொண்டன. அதனால், தனதை மதிக்காதோரையும், அவமதிக்கத்தாரையும் அவர் சாடினார்; என்னி நடையாடினார்: நூற்றினார் அபதூரை செப்தார் அர்க்களும் விடாது. அவரைச்தாக்கினார்; சது செப்தனார். குற்பொக் கேவாலயத்தவரும், யத்பீடத்தவரும்

அவரை வெறுத்து ஒதுக்கினர். கலிலியோ, தூய சுவி பேச (Holy Bible) ஆணையை அவமதிப்பதாகக் கருதினார்கள் அதன் காரணமாக, தேவாலயத்தவர் கரும் மதபீடா திபதிக்கரும் மூர்க்கமாக நின்று அவரை எதிர்த்தனர். கலிலியோ இவர்களது செயல்களைக் கண்டு மனந் தளர்ந்து வெருண்டு ஓடவில்லை. அவர் கருக்க மாறாவ பல காரியங்கள் செய்தார் ஒரு நீண்டகாடித்தில் “சுவிபேசம் அறிவியல் கற்பிக்கத் தோன்றவில்லை, ஆனால் அது இரண்டாண்துக்கு வழி காட்ட மட்டுமே பொறுத்தமானது” என்ற பொருளில் பல கருத்துகளை, தன் எதிரிகளுக்கு எதிராக ஏழுதினார், கலிலியோ.

இதனால், ஆத்திரமும் வஞ்சினமுங் கொண்ட இவரது பகாவர்கள் ஒன்று கூடி, தேவாலய நீதிமன்றத்தில் இவரை நிறுத்தினர். நீதிமன்றத்தில் விற்றி குந்த பெரும்பலான நீதிபதிகளுக்கு அறிவியல் என்றால் என்னவென்றே தெரியாது. அதனால், “குரிய ணைச்சுற்றிப் புதி வலம் வருகிறது. என்ற கொள்கையை கலிலியோ மக்களிடையே அபச்சாரமாகப்பரப்பினார்” என்றும்; பெரராணிக்க கொள்கைகளுக்கு (Hierarchy) எதிரானவர் என்றும் அவர் மீது குற்றப் பத்திரிகை வாசிக்கப்பட்டது. இக்குற்றத்துக்காக, கலிலியோ சிறை செல்ல வேண்டும் அவ்வது தன்னுடைய கொள்கையை அவர் விளக்கிக் கொள்ள வேண்டும் என்று, நீதிபதிகள் தீர்ப்பளித்தார்கள். கொடுஞ் சிறையில் வாடிடிட நும், தன் கொள்கையை விடாது நின்றார், கலிலியோ. அதனால் கலிலியோ தன் கொள்கைக்காக எழுபதாவது வயதில், பாழுஞ் சிறைக்கு ஆளானார். அங்கு அவர் தனது இறுதி நாள் வரை வாழ்ந்து யடிந்தார்.

சிறைவாசம் அவருக்குத் துன்பமாக இருந்தது. இருந்தும், அங்கு அவருக்குச் சில சலுகைகள் தரப்பட்டன. அறிஞர், கவிஞர் போன்ற பெருமக்கள் அவரை அடிக்கடி தரிசித்து வந்தால், அவர் சிறிது மனவமைதி பெற்றார். அப்பெருமக்கள், மாபெருங் கவிஞரான ஜோன் மில்றன் John Milton ஒருவராக இருந்தார் கலிலியோ சிறையில் இருக்கும் பொழுது, அவர் மிகவும் நேசித்த அவரது ஒரே மகள் இறந்தாள். அச் செய்தி அவரை மிகவும் துன்பத்தின் ஆழ்த்தியது. அதனால், அவருடைய உடல் நலங் குன்றியது; கண்பார்வை இழந்து. கேட்கும் சக்தியையும் அவர் இழந்தார்

எந்தக் கண்களைக் கொண்டு வான் வெளி தீநாரக்களையும் கோள்களையும் தான் கண்டு மகிழ்ந்ததோடு, உலக மக்களையும் காண வழி செய்தாரோ அந்தக் கண்களுக்கு உரியவரின் கண்கள் ஒன்றி இழந்து உணர்விழந்து நின்றன.

புதுயுகம் மலர வேண்டும்

★ ★ ★

வாழ்க்கையின்

படிகளுக்கோ அந்தமில்லை.

வாழ்க்கையின்

பெருமை பேச வார்த்தையில்லை.

வாழ்க்கையின்

வழியில் நாம் வாழ வேண்டும்.

வாழ்வே! அதுதான்

என்று போற்றவேண்டும்.

வாழ்க்கையே!

நீ என்றும் வாழவேண்டும்.

வாழ்வினால்

வையகம் தழைக்க வேண்டும்.

போற்றினேன்

உன் புகழ் ஒங்கவேண்டும்.

புதுயுகம்

இம் மண்ணில் மலரவேண்டும்.

—வேணுதாசன்

எழுத்தெட்டாவது வயதில் (1642ல்), கலிலியோ இந்த உலகை விட்டு நீங்கினார். அவர் ஒரு சிறைக்கைத்தியாக மரித்ததால், அன்று உண்ணாருக்கு ஒரு நடுகல்தானும் நடப் பெறவில்லை. என்னே கொடுமை ஆயினு, இன்று கலிலியோ மனித இனத்தின் மாபெரும் புரவணாக மதிக்கப்படுகிறார். அவரது தேவூம் பதிவு, ஞாம் மனித வரலாற்றில் என்றும்கலா நினைவுப் பதிவுகளாகவிடம் பெற்றிருக்கின்றன.

எங்கு அவரது பூசவுடல் புதைக்கப் பட்டதோ அதே புளொர்க்ஸ் (Florence) மண்ணில், சாந்தகுருஸ் ஆலயத்துக்கு (Sante Croos Church) அருகில், இன்று வாலானாவிய அவரது நினைவாலயம் நிமிட்டது நின்று, உக்கிள் அவர் புகழுடம்பை நினைவுபடுத்திக் கொண்டிருக்கிறது.

அப்பாவின்

மிடை

லா. ச. ரா

மனியடித்துப் பள்ளிக்கூடம் விட்டான் போதி ஒம். அறுத்துவிட்ட கன்றுக்குட்டி மாதிரி வீட்டுக்கு ஓட. அன்று அவனுக்கு மனமில்லை. புத்தகப் பையைத் தோளில் தொங்கவிட்டுக் கொண்டு, கொஞ்சம் யோசனையாகவேதான் நடந்தான்.

காலையில் வீட்டைவிட்டு வரும்போது, அப்பாவுக்கும் அம்மாவுக்கும் சண்டை எப்படி ஆரம்பித்த தென்றே சரியாய்த் தெரியவில்லை.

அவனாகத் தனியே உட்கார்ந்து கொண்டு காகிதத்தில் கத்திக் கப்பல் செய்து கொண்டிருந்தான்—இல்லை. செய்ய முயன்றுகொண்டிருந்தான்.

மத்துப்போட்டு கடையும்போது மோர் சுழல்வது போல், கொஞ்சநேரமாகவே அம்மாவுக்கும் அப்பாவுக்கும் இடையில் ஏதோ பொருமிக்கொண்டிருந்தது. இன்னதுதான் என்று சரியாய்த் தெரியாமல் வார்த்தை தடித்துக்கொண்டே போயிற்று. அப்பாவின் குரல் சற்று உரத்திருந்தது; அம்மாவின் குரலோ ‘அறுத்தது’ தெரியாமல் ரத்தம் துளிக்கும் கத்தியின் கூர்மைபோல், நயத்திருந்தது.

திடீரென்று நாற்காலியை முரட்டுத்தனமாய்ப் பின்புறம் தள்ளிக்கொண்டு எழுந்து, தோன் கடையில் குறுகிய கழுத்துடன், அம்மாவை நோக்கி அப்பா வீச்சுநடை போட்டுக் கொண்டு வந்தபோது தான், கனவு கண்டு விழித்தவன்போல், அவனுக்குச் சுற்றுப்புற விவகாரங்களின் நினைவு வந்தது.

அம்மா ஏதோ துணியின்மேல் தலையைக் கவிழ்ந்து கொண்டு தைத்த வண்ணம், பாணங்களை விட்டுக்கொண்டிருந்தாள்: அப்பா தன்னை நோக்கி வருவதைப் பார்க்கையிலேதான், அவனுடைய கண்கள் பெரிதும் பெரிசாயின; பயத்தினால் விழிவெள்ளைகள் கிறுகிறுவென்று சுழன்றன. “எல்லையை மீறி ஏதோ வார்த்தையைக் கொட்டிவிட்டோம்” என்று, அவனுக்கே அப்போதுதான் புலனாயிற்று. அப்பாவின் கோபத்தைப் பார்த்ததும், அவள் உடலெல்லாம் வெல்வெலத்துத் துணிமாதிரியாகிவிட்டது. முன் மயிர் நெற்றியில் சரிய, கடற்கரையோரத்தில் வளர்ந்த சவுக்குப் புதர்போல் அடர்ந்த புருவத்தினடியில் இயற்கையிலேயே மஞ்சள் பூத்த மேட்டுவிழிகள் பளபளக்க, மூக்குநுணியும் அதனடியில் புது மீசையும் துடிதுடிக்க, அப்பா பல்லைக்கடித்துக்கொண்டு, நேரே பட்டாளத்து லாரி மாதிரி அம்மாவை நோக்கி வந்தார்.

“இல்லை, வேண்டாம்! வேண்டாம்! ஐயோ!...” என்று கத்தக்கூட நேரமில்லை; குரல் தொண்டையில்

உறைந்து போயிற்று.

அப்பா நேரே வந்து அம்மாவின் முதுகில் ஒங்கி ஒர் அறை அறைந்தார்.

‘கிறீச்!’ என்று ஒர் அலறல் போட்டு, அம்மா சுவர் ஓரமாய்க் குப்புற விழுந்தாள்.

‘அம்மா ... அம்மா!’ என்று கூக்குரலிட்டுக் கொண்டு, இவன் போய் அவள்மேல் விழுத்தான். அப்பா ஒருமுறை இவர்கள் இருவரையும் வெறித்துப் பார்த்துவிட்டு, வழியில் கிடந்த தையல் சட்டத்தை யும், ஒன்றிரண்டு பாத்திரங்களையும் உதைத்துத் தள்ளிவிட்டு, வாசற் கதவைப் படாரென்று சாத்திக்கொண்டு, வெளியே போய்விட்டார்.

அம்மா மெல்ல எழுந்திருந்தாள்.

அம்மாவைப் பார்க்கச் சுற்றிக்கவில்லை. தலை மயிரும் துணியும் அவங்கோலமாய்ப் போயிருந்தன. வலது கையில் ஒரு வளையல் உடைந்து, இசைகேடாய் மனிக்கட்டில் கீறி, ரத்தம் பீறிட்டுக்கொண்டிருந்தது. அம்மா வாயை திறந்து அழவேயில்லை: ‘போய்’க் கன்றுக்கூட்டியை மடியில் முட்டவிட்டுத் தெருவில் பால் கறக்கும் பால்காரனின் பசவைப் போல், அம்மாவின் கண்களில் கண்ணீர் தாரைதாரையாய் வந்துகொண்டிருந்தது. அவள் இரண்டொரு தடவை முன்றாணையால் கண்களைத் துடைத்துக்கொண்டாள். ஆனால் கண்ணீர் நிற்கவில்லை. அது துளித்துக்கொண்டேயிருந்தது; கண்களைவன்று நெருப்பு மாதிரி கொதித்தது அந்தக் கண்ணீர். அம்மா அப்புறம் அதைத் துடைப்பதை யும் நிறுத்திவிட்டாள். தன்னிச்சையாக அது வழிந்து கொண்டேயிருந்தது. அதோடு அவள் எழுந்திருந்து வளையல் துணுக்கையெல்லாம் சீராய்ப் பொறுக்கி வாசலில் ஏறிந்துவிட்டு, இவனுக்குத் தலையை வாரி, பொட்டிட்டு, சொக்காயும் நிஜாரும் போட்டுவிட்டு, புத்தகப் பையைத் தோளில் மாட்டிவிட்டு, இவனைப் பள்ளிக்கூடம் போகத் தயார் செய்துவிட்டு, அவள் மாத்திரம் சமையல் உள்ளுக்குள் போய் முன்றாணையை விரித்துக் குப்புறப் படுத்துவிட்டாள்.

சமையல் உள் வாசற் படிக்கு அந்தப் பக்கம் ஒரு காலும் இந்தப் பக்கப் பூரு காலுமாய். இவன் தயங்கித் தயங்கி நின்றான்: அவளைத் தேற்ற ஆயிரம் யோசனைகள், இவனது உள்ளத்தில் எழுந்தன ஆனால், வெட்கழும் வார்த்தைகளும் வந்து தொண்டையை அடைத்தன: அம்மாவை இப்படி விட்டுப் போக, அவனுக்கு மனம் வரவில்லை.

‘போடா! பள்ளிக்கூடத்துக்கு நேரமாயிடுத்து...’

லஜ்ஜையினால் முகம் சிவக்க, குனிந்த தலை யுடன் அவன் பள்ளிக்கூடத்துக்குக் கிளம்பினான்.

இப்போது வீட்டுக்குத் திரும்பவேண்டும்.

அவன் வீட்டில் சண்டை நடக்கிறதே என்ற கவலை கொஞ்சங்கூட இல்லாமல், தெருவில் ஜன நடமாட்டம் வழக்கம்போல் நிறைந்ததான் இருந்தது. தெருவிலே பெரிய வர்களும் ஆண்களும் வாலி பய் பெண்களும், பேசிக்கொண்டும் சிரித்து இடித்துக் கொண்டும் சென்றார்கள். மோட்டாரும் வண்டிகளும் பறந்தன. ஒரு ஜிட்கா வண்டிக்காரன், தன் வண்டி ஓடிக்கொண்டேயிருக்கையில், சாட்டைக் கழி யைச் சக்கரத்தின் பட்டைகளுக்கிடையில் கொடுத்து ‘கடகட’ என்று சத்தம் உண்டுபண்ணி, குதிரையை ஜோராய் விரட்டினான். அவனுங்கூடத் தமாஸரய்த் தான் இருந்தான்.

பெரிய கூடைபோல் ஒரு முண்டாசு கட்டி, இறுதா மீசையை ஷாக்காய் முறுக்கிவிட்டிருந்தான் அந்த ஜூட்கா வண்டிக்காரன்.

ஜிட்கா வண்டிக்காரனின் மீசையைப் பார்த்ததும், இவனுக்கு அப்பாவின் மீசை நினைவு வந்தது; உடனே சண்டையின் ஞாபகமும் கூடவே வந்தது; முகம் மறுபடியும் தொங்க ஆரம்பித்து விட்டது. ஏனென்றால், வீட்டில் சண்டை வந்ததே அப்பாவின் மீசையால்தான். நடந்ததெல்லாம் இப்போதுதான் இவனுக்குச் சரியாய் ஞாபகம் வந்தது. இவன் காகிதக் கப்பல் செய்வதில் முனைந்திருந்த போதிலும் அப்பாவுக்கும் அம்மாவுக்கும் இடையில் நடந்த தர்க்கத்தை, இவனுது உள்நினைவின் ஒருபாகம், இவன் மனதிலே பதிவு செய்து கொண்டிருக்கிறது.

ஆம் இப்போதுதான் எல்லாம் ஞாபகம் வருகிறது.

அப்பா சலாஹுக்குப் போய் மயிரவெட்டிக் கொண்டு, புதிதாய் மீசை வைத்துக்கொண்டு வந்தார். மெல்லியதாய் பெண்சிலால் கோடு கிழித்தாற் போல், ஒரு துளிர் மீசை: அப்பா கண்ணாடிக்கெதிரில் உட்கார்ந்து கொண்டு, அதைத் தொட்டுத் தொட்டு, நுனியை மூள்ளாய் முறுக்கிவிட்டுக் கொண்டிருந்தார். அப்பா படும் சிரமத்தைப் பார்க்க’ இவனுக்கே வேடிக்கையாயிருந்தது. இவன் பெரியவனாய்ப் போனால், இவனுக்குக்கூட மீசை வைத்துக்கொள்ளத்தான் இஷ்டம். இப்போதேகூட வைத்துக் கொள்ள இஷ்டம்தான்; ஆனால், ரோமம் மூளைக்க மாட்டேன்கிறதே!

“என்றாலும், அம்மாவுக்கு அது வேடிக்கையாயில்லை. ஏனோ தெரியவில்லை. என்னவோ மொனை

மொனை என்று முனைமுனுத்துக் கொண்டிருந்தாள்.

‘பால்காரச் சிள்ளான் மாதிரி— விறகுவெட்டி வேலன் மாதிரி. பிராம்மணாளாய் வட்சனமாய் இருக்கப்படாதோ—போயும் போயும் புத்தி இப்படியா போகனும்! முகத்திலே கொடுரேம் வழியறது.’ என்று அம்மா என்னென்னவோ சொல்லிக்கொண்டிருந்தாள்.

அப்பா சிரித்துக்கொண்டு, இதையெல்லாம் விளையாட்டாய் எடுத்துக் கொண்டேயிருந்தார். ஆனால், அம்மா படிப்படியாய்த் தைரியமாய் மீறிக் கொண்டே வந்து, அப்புறம் ‘கள்ளப்பார்ட்டு மாதிரியிருக்கு; இந்த ராட்சஸ் முழிக்கும் மீசைக்கும் சகிக்கவில்லை—பட்டாணித் து லு க் கன் மாதிரியிருக்கு.’ என்று புதுப்புது ‘மாதிரி’களையெல்லாம் அடுக்க ஆரம்பித்ததும், அப்பாவுக்குச் சிரிப்பு எல்லாம் பறந்துபோய், கண்களில் சிவப்பு நாம்புகள் தோன்ற ஆரம்பித்துவிட்டன. அப்புறம் என்ன? அவ்வளவுதான்—அம்மாவின் மூதுகிலே ‘பளீர்’ என்று அறைந்தான்.

‘அரே தம்பி—இவ்வளவு பெரிய பிளாட்பாரம் கட்டிவிட்டிருக்காங்களே— அது போதல்லையா உனக்கு? ஏன்? மோட்டாரில் விழுந்து சாவனும்னு இஷ்டமா? மாட்டிச் கொண்டால், ஆன் ‘அட்ரெஸ் இல்லாமல் போயிடுவையே! பொறுக்கிறத்துக்கு எலும்புக்கூட அகப்படாதே—ஏண்டா தம்பி, உன் உடம்பிலே எலும்பு இருக்குதா? பம்பிளீஸ் நார்த்தம் பழம் மாதிரியிருக்கையே!—’

இவ்வாறு, கோபிப்பதுபோல் அபிநயித்துக் கொண்டு, இவனை ஒரு போலீஸ்காரன் அலக்காய்த் தாக்கி, பிளாட்பாரத்தில் ஏற்றிவிட்டு, கன்னத்தைச் சலுகையாய் நிமிண்டி அனுப்பினான்.

ஆமாம், இனிமேல் ‘அட்ரெஸ்’ ஒன்றை ஒரு சீட்டில் எழுதி ஜேபிக்குள் போட்டுக்கொள்ள வேண்டும். அது துண்டு காகிதமாயிருந்தால், கீழே விழுந்தாலும் விழுந்துவிடும். ஒரு குண்டுசிறைக் கொண்டு மெட்ஸ் மாதிரி அதைச் சொருகிக்கொள்ள வேண்டும். வாத்தியாரைக் கேட்டால், கொடுப்பார் கொடுப்பாரா? “ஏன்? என்னத்துக்கு?” என்றுதான் கேட்பார்.

“நான் செத்துப்போனால், என்னை வீட்டில் கொண்டு போய்ச் சேர்க்க வேண்டாமா? அதற்குத் தான்” என்று சொல்லவேண்டும்.

சாவலப் பற்றிய என்னம் அவனது சிந்தனைத் தோடரில் புகுந்ததும், யோசனைகள் இன்னமும் ரோம்பச் சுவாரஸ்யமாகி விட்டன. சாவதானமாய்ச்

சித்தளையில் முழுகியவன்னம், குனிந்த தலையும் தளர்ந்த நடையுமாய் நடக்கலானான். நடையின் தழுதழப்பில், கொழு கொழுப்பான அவனுடைய கண்ணத்துச் சுதை அதிர்ந்தது.

என்னவோ செத்துப்போவது என்று கேள்விப்பட்டிருந்தானேயொழிய, செத்துப் போனவர்களைப் பார்த்த ஞாபகமில்லை. செத்துப்போனால் பேச்சு மூச்சு இருக்காது. செத்துப்போனவர்கள் திருப்பவும் எழுந்திருக்கமாட்டார்கள் என்று கேள்வி.

ஆனால், இப்போது சட்டென்று, பலநாளைக்கு முன் ஒன்று நடந்ததே அது ஞாபகம் வந்தது.

இது மாதிரிதான், பள்ளிக்கூடத்திலிருந்து திரும்பி வந்துகொண்டிருந்தான். வரும்வழியில், கோயில் குளம்—சற்றி இரும்பு கிராதி போட்டிருந்தது; அது கூட இதோ வந்து விட்டது—அதன் ஒரு துறையின் படிக்கட்டில் ஏகப்பட்ட பேர் ஒன்றாய்க்கூடி நின்று கொண்டு, நிரைச் சுட்டிச் சுட்டிக் காண்பித்துக் கொண்டு, வார்த்தை புரியாமல் இரைச்சல் போட்டுக்கொண்டிருந்தார்கள்,

என்ன கப்பாலா? திமிங்கிலமா?

அந்தக் கூட்டத்திலே இவனும் இடித்துப் புகுந்து கொண்டு, ஒருவனுடைய முழங்கையடியில் அரைக்கணநேரம் தெரிந்த சந்து வீழியாய், திணறிக்கொண்டு ஒற்கைக் கண்ணைச் சாய்த்த வண்ணம், உள்ளே என்ன நடக்கிறது என்று பார்க்க முயன்றான்.

பாசிப்பசையேறிய தண்ணீரில் ஒரு வெள்ளை வேஷ்டிக் கொப்புளம் (உள்ளே காற்றுப் புகுந்து கொண்டதால் உண்டான கொப்புளம்) மதந்து கொண்டிருந்தது. பூ! இவ்வளவுதானா? இதுக்கா இத்தனை அமக்களம்! இதை விடப் பெரிய கொப்புளம் இவனால்கூடப் பண்ணமுடியுமே! இன்னும் கொஞ்சம் கழுத்திலே சுஞ்சுக்கேற, தலையை நீட்டிப்பார்த்தான். வேஷ்டிக் கொப்புளத்தை ஒட்டினாற் போல் ஒரு கைமுஷ்டியும் தென்பட்டது. நெருக்கிக்கொண்டு பார்த்தான், கண்ணத் தமிழர் தெரிந்தது.

இன்னமும் சரியாய்ப் பார்ப்பதற்குள், இடுப்பு மரத்துவிட்டது.

“அட பாவமே! சின்னப் பையன் மாதிரியிருக்குதே!...”

“படி சறுக்கியிருக்குப்பா!...”

“படிதான் சறுக்கித்தோ...விட்டிலே கொபம் பண்ணிக்கிட்டு வந்து விழுந்துட்டானோ?...”

“இந்தக் காலத்துப் பசங்களை என்னன்னு சொல்றது! பிறக்கிறபோதே, சாவுக்குக்கூடப் பயப்

படமாட்டுவதற்காக...நெஞ்சு அவ்வளவு துணிஞ்சு போச்சு...”

“ஐயையோ...”

அந்த வீறல் அங்கே இருந்த அத்தனைபேர் உள்ளத்தையும் உடலையும் ஓர் உலுக்கு உலுக்கிவிட்டது. ஏன் உலுக்காது? பெற்ற பின்னையை இரண்டு நாள் இரவும் பகலுமாய்த் தேடித் தேடி அலைந்து ஏற்கனவே உள்ளம் நைந்திருக்கும் தாய், இப்போது திடீரென்று அவனைப் பிரேதமாய்க் கானுகையில் பழரென்று உடையும் அவனுடைய இதயத்தின் விரிசலின்று வெளிப்படும் வீறல்லவா அது? தாயுள் எத்தின் பிரளயமல்லவா அது!

அந்த வீறலைக் கேட்டுப் பயந்து அங்கேயிருந்து விட்டுக்கு ஒடிவந்த ஓட்டத்தில் இவனுக்கு ஏற்பட்ட படபடப்பு அடங்கவே, அரைமணி நேரமாயிற்று. சாவைப் பற்றி அவனுக்கு அவ்வளவுதான் தெரியும்.

திடீரென்று ஒரு பயங்கரமான எண்ணம் அவன்மனதில் பிறந்தது. பிடரி சில்லிட்டது. நடையையும் மறந்து, சற்று நேரம் அப்படியே நின்றான்.

அம்மா அப்படி கவிழ்ந்து படுத்துக்கொண்டிருந்தானே, அப்படியே செத்துப்போயிருந்தால்...?

ஜனங்கள் எப்படி எப்படியோ செத்துப்போயிரார்களே! அம்மா அப்படிக் கவிழ்ந்துபடுத்தே செத்துப்போயிருந்தால்...!

மறுபடியும் நடக்க ஆரம்பித்தான். இப்போது கொஞ்சம் வேகமாகவே நடந்தான்; பீதியோடுதான்

இவன் உள்ளே போவான்: பின்னாலேயே இவனுடைய அப்பா ஆயிலிலிருந்து வந்து நுழைவார். இவன் காப்பி குடிப்பதற்காக, நேரே சமையல் கட்டிலே புகுவான். தான் பள்ளிக்கூடத்துக்குக் கிளம்புகையில், அம்மா எப்படிப் படுத்துக்கொண்டிருந்தானோ அப்படியே இப்போதும் கிடப்பாள்; இருக்கஞ்கும் இடையில் 'கனிழ்ந்த முகத்துடன்தான்' கிடப்பாள்.

“அம்மா! அம்மா!”

இவன் அம்மா—அம்மா! என்று கூப்பிட்டுக் கொண்டே. அம்மாவை மெல்லப் புரட்டி நிமிர்த்துவான்.

புரட்டி என்ன பிரயோசனம்? வெறுமையே உடல்தான் துவனும். அன்று ஒருநாள் ஓட்டவிலிருந்து அப்பா வாங்கிக்கொண்டு வந்தாரே அல்வாத்துண்டு, அந்த மாதிரி தளதள என்று துவனும்;

அம்மாவின் உடம்பு ரொம்பவும் மிகுது; இது அவனுக்குத் தெரியும். அன்றைக்கு ஒரு தடவை இவனுக்கு வாயில் நுழையாத பெயருடன் உயர்ந்த ரகமான ஒரு காய்ச்சல் அடித்ததே, அப்போது இவனை மார்மேலும் தோள்மேலும் மடிமேலும் போட்டுக் கொண்டு, சிராட்டினர் யார்? அம்மாதானே? இனி மேல் சிராட்ட ஒருவரும் கிடையாது.

அப்பா உள்ளே வருவார்.
என்னடா?..."

அவன் கண்களிலிருந்து சிந்தும் அலட்சியம் வெறுப்பு இந்த இரண்டும் சேர்ந்த தீயிலே, அப்பா ஏன் இன்னமும் எரிந்துபோகவில்லை? இனிமேல் இவனுக்கு அம்மா இல்லை; அம்மாவைக் கொன்றதால், அப்பாவும் இல்லை.

இவன் நிர்க்கதியான குழந்தையாகிவிடுவான்; அப்படியே எழுந்து முகத்தைத் திருப்பிக்கொண்டு, வீட்டுக்கு வெளியே போய்விடுவான்.

லா. ச. ராமாமிர்தம்

எங்கே? அதுதான் தெரியவில்லை' எங்கே? எங்கேயாவது போகிறது. தாயும் தகப்பனுமில்லாத குழந்தைக்குச் சாதம் போட, எத்தனைபேர் காத்தி ருக்கமாட்டார்கள்?

ஆனால், அவன் உலகத்தை வெறுத்திடுவான்; அப்படியென்றால் என்ன?' என்று மனத்துக்குள்ளே. ஒரு குட்டிக் குரங்கு கேட்டது. அது என்னவோ! ஆனால், அவன் உலகத்தை வெறுத்து விடுவான், அம்மா சொன்னாளே துருவன் கதை, அதுமாதிரி—பிரகலாதன் கதைகூட, அம்மா சொல்லியிருக்கிறாள்: 'இரணியாய நமஹ...' அருவனாகி விடலாமா? பிரகலாதனாகலாமா? துருவனாவதுதான் மேல். துருவனானால் நட்சத்திரமாகிவிடலாம்: மேலேபோய் 'மினுக்கு மினுக்'கென்று மினுக்களாம்,

ஆனால், அவன் வீட்டுக்குள் நுழைந்ததும், எல்லாம் பெரிய ஏமாற்றமாயிருந்தது. அம்மா சமையலறையில் செத்துக்கிடக்கவில்லை. கூடத்தில் பீரோக்கண்ணாடியதிரில் நாற்காலி போட்டு உட்கார்ந்து கொண்டு தலைவாரிக் கொண்டிருந்தாள். அம்மாதான் ஏகமாய் 'மினுக்'கிக் கொண்டிருந்தாள்.

சோப்புப் போட்டுக் கழுவி வெளேரென்றிருந்த முகத்தில் லேசாய்ப் பவுடர் பூசி, நெற்றியிலே பச்சைக் கலர் குங்குமப் பொட்டு வைத்திருந்தாள்.

இன்றுவரையில் அவன் பார்த்திராத அவ்வளவு எண்ணேய்ப் பளபளப்பு வடியும் வெண்பட்டு ஜாக்கெட்டும் அவள் அணிந்திருந்தாள். மார்பிலே புடவை

மீது ஒரு 'புருச்'-புத்தம் புதிசு; கல்லிழைத்தது: ஓளிவீசும் தங்க 'புருச்—அணிந்திருந்தாள். அப்பா புதிசாய் வாங்கிக் கொண்டுவந்து தந்திருப்பார். பக்கத்து அறையிலிருந்து அப்பா கூடத்துக்கு வந்தார் அப்பாக்ட 'ஜோராய் டிரஸ்' பண்ணிக்கொண்டிருந்தார்.

நேரமாயிடுத்து—இவனுக்குச் சாதத்தைப் போடுத் தூங்கப் பண்ணு.''

'கூடக் கூட்டிக்கொண்டு போவோம்!' என்று. சிரித்துக்கொண்டே அம்மா சொன்னாள். அவளிடம் கோபத்தையே காணோம்.

'ஆமாம், கூட ஒரு நாய்க்குட்டியிருந்தால் அதை யும் கூட்டிகொண்டுவா...இது அங்கே போனால் வழியும்—திரும்பி வருகிறபோது, எவ்வளவு நாழியாகிறதோ என்னவோ! ...பஸ் அகப்படுகிறதோ இல்.

லையோ! நடந்து வருகிறோமா என்னமோ! சுருக்கத் தூங்கப்பண்ணு.

அம்மா இவனுக்குச் சாதம் போட்டாள்.

'சமத்தாப் படுத்துண்டு தூங்குடா, கண்ணு: முனியம்மாளைத் துணைக்கு வந்து படுத்துக்கச் சொல்லேன்...நாங்களெல்லாம் பத்து மணிக்கு வந்துடுவோம....'

இவன் வாயைத் திறந்து, ஒரு வார்த்தை பேசவில்லை. கட்டிலில் பேர்ய்க் குப்புறப் படுத்துக்கொண்டாள். அவனுக்குப் பயங்கரமான ஆத்திரமும் அகுயையும் உண்டாயின, அந்த உள்ள எழுசியில் வயிற்றைக் குமட்டி வாந்திகூட எடுத்திடுவானோ என்று தோன்றியது. பல்லைக் கடித்துக்கொண்டு, கண்ணை இறுக முடிக்கொண்டாள். இப்போது தனக்கு அப்பா மேல் அதிகக் கரிப்பா, அல்லது அம்மாவின் மேல் தான் அதிகக் கரிப்பா என்று அவனுக்கே புரியவில்லை.

அம்மாவும் அப்பாவும் புறப்பட்டுவிட்டார்கள்: 'போய்வாறோம். சமத்தாயிரு' என்று மறுபடியும் ஒரு தடவை விடைபெற்றாள் அம்மா. இவன் கவிழ்ந்து படுத்தபடியே, ''உம்'' என்று முன்கி கடைக்கண்ணால் பார்த்தான். அம்மா முன்னே அப்பா பின்னே நடந்தார்கள். அப்பா மீண்டும் ஒரு முறை இவனைத் திரும்பிப் பார்த்தார். அடேடே! இத்தனை நேரமும் இவன் கவனிக்கவேயில்லை. அப்பாவின் முகத்திலே புதிதாய் முளைத்திருந்ததே அந்தத் துளிர் மீசை, அது...அதை இப்போது காணோம்;

நவீன அழகிய டிசென்களில் தங்க நடைகள்

உறுதியுடனும்

உத்தரவாதத்துடனும்

பெற்றுக்கொள்வதற்கு

இன்றே எமது ஜூவலரிக்கு விழயம் செய்யுங்கள்

For Quality Jewellery Highclass

Workmanship

Our Sovereign Gold Ornament Are

Guaranteed

Your Order Executed Promptly

மின் ராதிகா ஜூவலரி

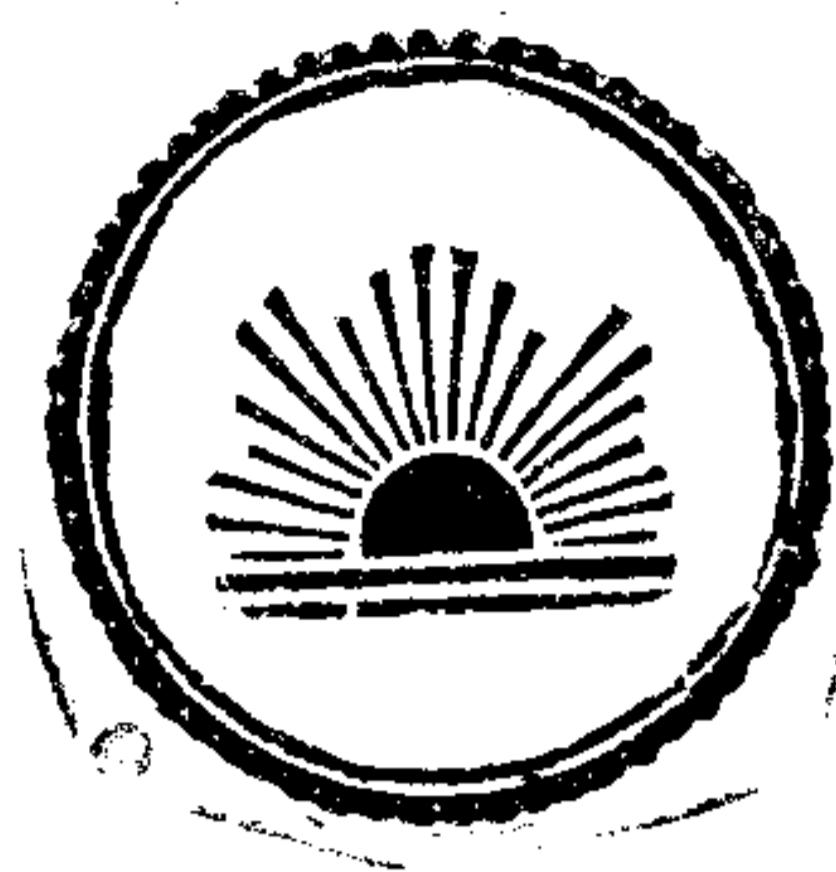
NEW RATHIGA JEWELLERY

JEWELLERS & GEM MERCHANTS

No. 134, SEA STREET
COLOMBO-11.

Phone: 328416

முன்தொடர்

இரு சூரியளிள் தயிப் பலா

சி. தனபாலசிங்கம்

(சுவாமி விபுலானந்தர்)

அப்போது கொழும்பு நகரிலே ‘இலங்கைப் பல்கலைக் கழகம் தொடங்கப்பட்டது. அதன் தமிழ் துறைத் தலைமைப் பதவிக்கு பிரபோத சைதன் யாவே ஏற்றவர் என்ற சுருத்தில் கொழும்பு விவேகானந்த சபையாரின் சார்பாக அப்பதவியை வந்து ஏற்கும்படி அழைப்பு வந்தது. துறவியாவதற்கு வேண்டிய கொங்கைகளைக் கடைப்பிடித்து வந்தமையால் அவர் பிற இடங்களுக்குச் செல்லமுடியாது. என்பதை சுட்டிக்காட்டி சுவாமி சர்வானந்தர் இலங்கை அன்பர்களுக்கு கடிதம் எழுதினார்.

1924ம் ஆண்டு சித்திரை பெளர்ணமி யன்று சுவாமி சிவானந்தர் முறைப்படி பிரபோத சைதன் யாவுக்கு ஞான உபதேகம் செய்து துறவறப் பெயரான ‘சுவாமி விபுலானந்தர்’ என்னும் நாமத்தைச் சூட்டினார். சுவாமிகள் முற்றும் துறந்த முனிவரானதை சுலகரும் பாராட்டினார்கள்.

இலங்கை திரும்ப இருந்த நேரத்தில் திருப்பாதிரிப் புவியூரின் ஞானியார் மடாலயத்தில் நடைபெற்ற ஆண்டு நிறைவு விழாவில் கலந்து தலைமை தாங்கி சிறந்தவிரிவரை நிகழ்த்தினார். 1924ம் ஆண்டு மதுரைத் தமிழ் சங்கத்தின் ஆண்டு நிறைவு விழாவில் கலந்து நாடகத் தமிழ்பற்றி சிறந்த சொற்பொழிவாற்றினார். அதில் செகஸ்பியரின் நாடகங்களை மூலமாகவும் சிலப்பதிகாரத்தில் விளங்கும் முடிவுகளையும் ஒரளவு விளக்கும் வகையில் ‘‘மதங்க ஞாமணி’’ என்னும் நாடக நூலை இயற்றினார். அந்நூலை மதுரை தமிழ் சங்கம் வெளிப்பிட்டது.

பெரும் புழைபெற்ற சுவாமி விபுலானந்த அடிகளை இலங்கை மக்கள் தரிசிக்க விரும்பினார்கள். அழைப்பும் விடுத்தார்கள். அழைப்பை ஏற்ற சுவாமிகள் இலங்கை திரும்பினார். கொழும்பு விவேகானந்த சபையார் அவருக்கு மகத்தான் வரவேற்பு அளித்தார்கள். அவ்விழாவில் அடிகளார் ‘யாக்கை நிலையாமை’ பற்றி அரியதொரு சொற்பொழிவாற்றினார். அடிகளார் இலங்கையெங்கும் சென்று சொற்பொழிவாற்றினார். அந்தெந்தத்தில் யாழ்ப்பாணத்தில்

உள்ள மாணவர் காங்கிரஸ் யாழ்ப்பாணத்தில் நடக்கும் மாணவர் மாநாட்டுக்கு தலைமை தாங்கும்படி விபுலானந்தஅடிகளாரை அழைத்தார்கள். சுவாமிகளும் அழைப்பை ஏற்று அவ்விழாவுக்கு தலைமை தாங்கி மாணவர்கள் எதிர்காலத்தை எவ்வாறு எதிர்கொள்ள வேண்டும் என்ற அரியதொரு சொற்பொழிவாற்றி னார்கள். பின்பு யாழ்ப்பாணத்தில் பல பொது மேடைகளில் அடிகளார் சொற்பொழிவாற் றி னார். எல்லாமேடைகளிலும் ஆறுமுக நாவலரின் பணிகளை ஏற்றிப் போற்றினார்.

கிழக்கிழங்கையில் உள்ள இராமகிருஷ்ணமிஷன் பாடசாலைகளை நிர்வாகம் செய்யும் பெரும் பொறுப்பு சுவாமி விபுலானந்தரிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டது. அவற்றை அவர் திறம்பட நிர்வகித்ததும் அல்லாமல் புதிதாக தமது சொந்த ஊரான காரை தீவில்பெண்களுக்கென்று தனியாக ‘சாரதா வித்தியாலயம்’ என்ற பாடசாலையையும் கல்வடி உப்போடையில் தமது குருநாதரின் பெயரால் ‘சிவானந்த வித்தியாலயம்’ என்ற கல்லூரியையும் ஸ்தாபித்து அவற்றின் வளர்ச்சிக்காக அயராது பாடுபட்டார். சிவானந்த வித்தியாலயத்தில் அதிபர் பொறுப்பையும் தாழே ஏற்றுக்கொண்டார். தன் உதியத்தையும் பாடசாலையின் வளர்ச்சிக்கே செலவிட்டார்.

இத்துடன் யாழ்ப்பாணம் வைத்தீஸ்வர வித்தியாலயம் ஆசியவைகளை நிர்வகிக்கும் பொறுப்பும் சுவாமி விபுலானந்தரிடமே ஒப்படைக்கப்பட்டது அடிகளாரை கிழக்கிழங்கை கல்வித்துறை ஆய்வுக்கும் வின் தலைவராக அரசாங்கம் நியமித்தது. இதன் பயனாக கிழக்கிழங்கையில் ஊர்கள்தோறும் பள்ளிக்கூடங்கள் ஏற்பட்டன. புலவராக பயிற்றப்பட்ட ஆசிரியராக, பட்டம் பெற்ற விஞ்ஞான ஆசிரியராக துறவியாக விளங்கிய விபுலானந்த அடிகளார் தமக்களிக்கப்பட்ட அத்தனை கடமைகளையும் ‘எங்கடன் பணி செய்வதே’ என்ற நிலையில் வாழ்ந்து காட்டி னார்.

மதுரை தமிழ் சங்கத்தினர் டாக்டர் உ. வே. சாமிநாதர்யருக்கு பொற்கிழி வழங்கிய விழாவில் இலங்கைப் புவவர்களின் சார்பில் கலந்துகொண்டு மறுநாள் அரசாங்கத்தில் அரியதொரு சொற்பொழி வாற்றினார். சிதம்பரத்தில் தமிழ் பல்கலைக்கழகம் நிறுவும் பொருட்டு 1927ம் ஆண்டு இராமநாதபுரத்து அரசர் தலைமையில் அரசாங்கம் ஒரு விசாரணைக் குழுவை அமைத்தது. அக்குழு அறிஞர்களின் கருத்தைக் கேட்டது. அக்குழுமுன் சுவாமி விபுலானந்த அடிகள் தோன்றி பல்கலைக்கழகத்தின் இன்றியாமையைப் பற்றி விளக்கினார். அதன் பயனாய் சிதம்பரத்தில் அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகம் நிறுவப்பட்டது. 1927ம் ஆண்டு கண்டி சைவம் காசபையின் ஆண்டு விழாவுக்கு தலைமைதாங்கி அரியதொரு சொற்பொழிவாற்றினார்.

திருகோணமலையில் உள்ள திருக்கோணேஸ்வரத்துக்கருகாமையில் இந்துக்கல்லூரி என்னும்பெயரில் ஒரு ஆங்கிலக் கல்லூரியை நிறுவினார். அதனை வளர்க்கும் பொருட்டு தன்னிடமிருந்த மற்ற எல்லாப் பொறுப்புகளையும் வேறொருவரிடம் ஒப்படைத்து விட்டு அடிகளாரே இந்துக் கல்லூரியின் அதிபர் பதவியை ஏற்று கல்லூரி வளர்ச்சிக்கு அரும்பாடுபட்டார்.

இச்சமயத்தில் சிதம்பரத்தில் அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகம் அமைந்தது. அதன் தமிழ் பேராசிரியர் பதவியை ஏற்கும்படி அடிக்காருக்கு அண்ணாமலை அரசின் வேண்டுகொளும் வந்தது. அதனை ஏற்று 1931ம் ஆண்டு சிதம்பரம் வந்து தமிழ் பேராசிரியர் பதவியை ஏற்றுக்கொண்டார். 1933ம் ஆண்டு நடைபெற்ற கரந்தை தமிழ்சங்க ஆண்டு விழாவுக்கு தலைமை தாங்கினார். அதே ஆண்டு அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழக பேராசிரியர் பதவியைத் துறந்து பொதுப்பணியில் ஈடுபாடு கொண்டார். 1935ம் ஆண்டு டிசம்பர் மாதத்தில் சைவசித்தாந்த மகாசமாசத்தின் ஆண்டு விழாவுக்கு தலைமைதாங்கி அரிய சொற்பொழிவாற்றினார். அத்தோடு சென்னைப் பல்கலைக்கழகத்தால் தமது தமிழ் ஆராய்ச்சிக்குழுவில் ஒருவராக சுவாமி விபுலாந்தரை நியமித்தார்கள்.

1936ம் ஆண்டில் சென்னைப் பச்சையப்பன் கல்லூரி மண்டபத்தில் கூடிய தமிழ் கலைச் சொல்லாக்கல் மகாநாட்டில் அடிகளார் தலைமை வகித்துச் சொற்பொழிவாற்றினார். அதன் பயனாய் ‘கலைச் சொற்கள் என்னும் நூல் வெளிவந்தது.

சுவாமி விபுலானந்தர் 1937ம் ஆண்டு இமயமலையைக் கடந்து அங்கிருந்து திபெத்து சென்று அங்கிருந்து பனியலையைக் கடந்து திருக்கயிலை மலையைக் கண்டு வணங்கினார். திபெத்தில் பல இடங்களில் மகாயன் புத்தபள்ளிகளுக்குச் சென்று அவற்றைப் பார்வையிட்டார். கயிலைப் பயணத்தை முடித்து சென்னை திரும்பிய அடிகளாரைசென்னைப் பல்கலைக்கழகத்தார் தமது தீவாளர்களுள் ஒருவராக நியமித்தனர்.

இமயமலைச் சாரலில் உள்ள மாயாவதி என்னுமிடத்திலிருந்து வெளியிடப்படும் ஆங்கிலமாத இதழான் ‘பிரபுத்த பாரதம்’ என்னும் நூலுக்கு ஆசிரியராக சுவாமி விபுலானந்தர் நியமிக்கப்பட்டார். அதைப் பொறுப்புபற்றி நடத்த அங்கு போவற்குமுன் சுவாமிகள் கொழும்பு யாழ்ப்பாணம், மட்டக்களப்பு, திருக்கொண்மலை போன்ற நகரங்களுக்குச் சென்று பல கூட்டங்களில் பங்கேற்றார். பின்பு ஆமயமலைச் சாரலுக்குப் போய்விட்டார். இரண்டு ஆண்டுகள் சுவாமிகள் ‘பிரபுத்த பாரதத்துக்கு’ ஆசிரியராக இருந்து தமிழ்மொழியில் காணப்படும் அரிச உண்மைகளை ஆசிரியத்தில் கட்டுரைகளாக எழுதி வெளியிட்டார். இந்தப் பணி தமது இசைத்தமிழ் ஆராய்ச்சிக்கு இடைஞ்சலாக உள்ளதை உணர்ந்த அடிகளால் அப்பணியைத் துறந்து தமிழ்நாடுவந்து 8 மாதங்கள் தமிழக மெங்கும் சுற்றுப்பயணம் செய்து தமது இசைத்தமிழ் ஆராய்ச்சிக்கு வண்டிய செய்துகளைச் சேகரித்துச் சொன்னார்.

இந்திலையில் 1943ம் ஆண்டு இலங்கை பல்கலைக்கழகத்தின் தமிழ் பேராசிரியர் பதவியை ஏற்கும் படி வேண்டுகொள் வந்தது. அடிகளாருக்கு ஏற்க மனமில்லாத ஒருந்தும் அன்பர்களின் வற்புறுத்தலின் பேரில் 1943ம் ஆண்டு இறுதியில் அப்பதவிலை ஏற்றுக்கொண்டார். தமிழ் பேராசிரியர் பதவியை ஏற்றுக்கொண்டதன் பின் மற்றும் பல பொறுப்புக்களும் அடிகளாரை வந்து சேர்ந்தன. கல்வித்துறை பாடநூற்கும், தீர்வுக்கும், கல்விநிலை ஆராய்ச்சிக்கும் ஆசிரியவற்றில் உறுப்பினராகவும் நியமிக்கப்பட்டார். ஆப்பொறுப்பெல்லாவற்றையும் திறப்பட நிர்வகித்து இலங்கையர் எல்லோருடைய நன்மதிப்பையும் பெற்றார்.

(வளரும்)

படித்து மகிழுங்கள்

‘மழுவை என் செல்வம்’

ஆசிரியர்: ஏகாம்பரநாதன்

5/1 அலக்சான்றா ரோட்,

கொழும்பு-6.

வாழ்க்கை

(VAARLLZKHAI)

உண்மை நேரமை கடமை - இவையே வாழ்வின் தலைமை

குமிழ்-3

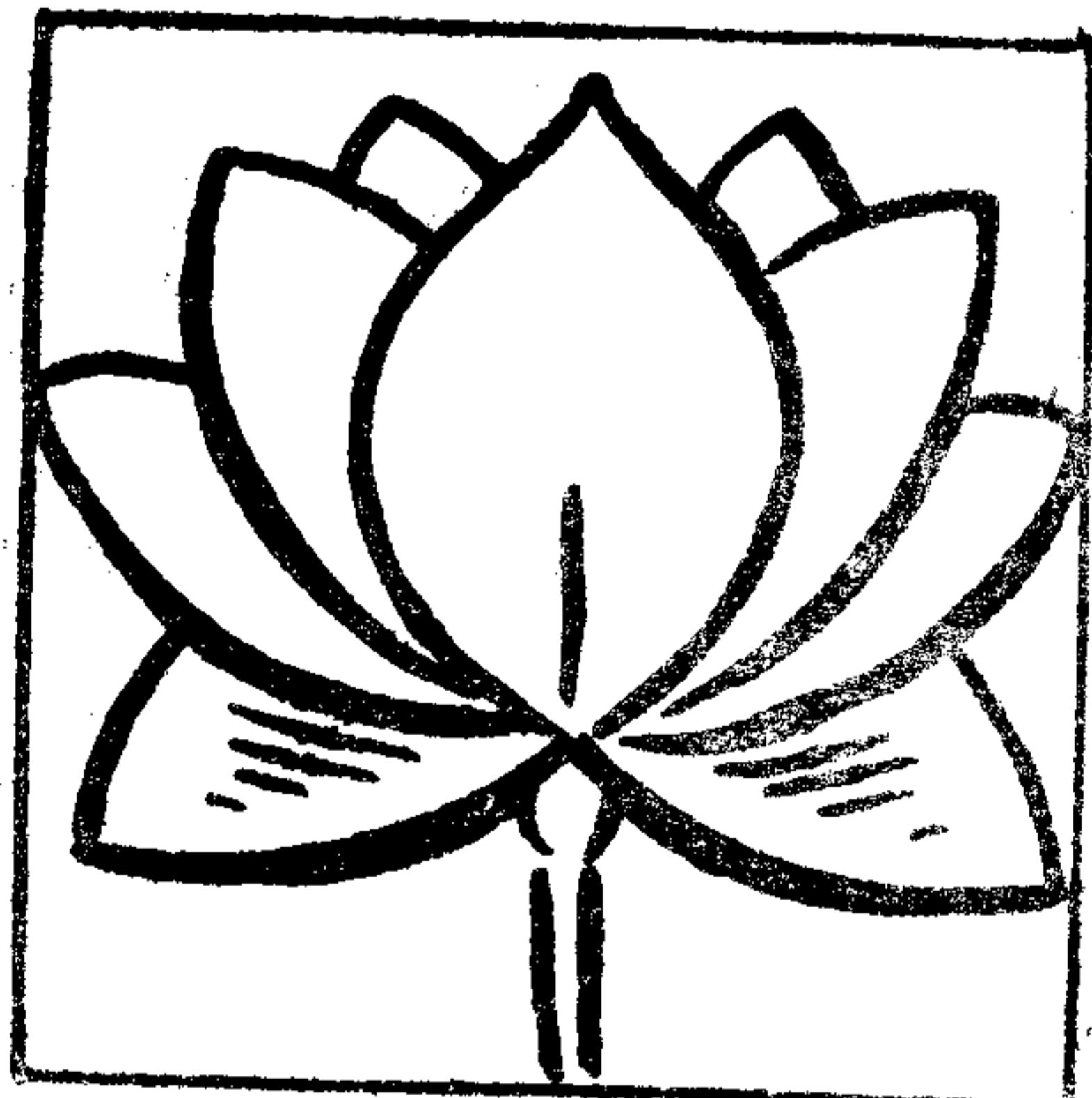
4. 3. 1993

துவிகள் !....

அட்டையில் அவங்காரம், அகத்தில் வாழ்வின் சாரம் இன்றைய இதழ் இயல் இதனைத்தான் செய்ய வேண்டியுள்ளது வாழ்க்கை இதழில் புலவரை உள் வேயும் புதுமையை வெளியீடியையும் காண்கிறோம்:

அறிவும் அனுபவமும் சிந்தனைச் செழுமையும் பேச்கூத் துறையின் பேராளருமான ஒருவரைச் சிறப்பாசிரியராக ஏற்றுக்கொண்ட சிவகங்கா வெளியிட்டினர் மேற்கொள்ளும் இக்காரியம் மக்கள் தேவையை நோக்கிய சேவையே இதனுடைய அளவு செய்யும் மக்கள் கையிலேதான் இருக்கிறது.

—மேமன்கவி

(வாழ்க்கை இதழ் வெளியிட்டு விழாவில் சிந்தியலை)

- தர்மு -

சிவகங்கா வெளியிடு

SIVAGANGA PUBLICATIONS

98,, விவேகானந்த மேடு,
கொழும்பு-13.

விவேகானந்த மேடு 98ம், இலக்கத்திலுள்ள சிவகங்கா வெளியிட்டினருக்காக வழக்கறிஞர் ப. கதிரவேலு J. P. U. M. அவர்களால் சங்கர் சன்ஸ் பிரின்டர்ஸ் 98, விவேகானந்த மேடு. கொழும்பு-13ல் அச்சிடப்பட்டு வெளியிடப்பட்டது.

இருகரம் கூப்பி இருவராய் நின்று
'வாழ்க்கை' யை வரவேற்கிறோம்

Yoga Trading Company

IMPORTERS & EXPORTERS, GENERAL MERCHANTS
Dealers in Aluminium, Brass & Copperware and Cotton Ropes Etc.

No. 40, Dam Street
COLOMBO - 12.

Amigo Impex

General Merchants
Dealers in Aluminium, Enamel, Glass & Plasticware etc.
No, 51, Dam Street,
COLOMBO-12.

'வாழ்க்கை' யே வாழ்க நீ
இந்த வையத்து நாட்டில் எல்லாம்

Ananth Traders

DEALERS IN OLD PAPERS & M.O.C. BCX

No. 11, Maliban Street,
COLOMBO-II,

வாழ்வாங்கு வாழ்

'வாழ்க்கை' நீ வருக

B.E. E.S. E.N. TRADERS

IMPORTERS OF BEEDI LEAVES BEEDI TOBACCO & PRINTING MACHINERY

276, Wolfendhal Street,
COLOMBO-13.

T'phone: 449809

Fax: 330297

வையகம் துலங்குக 'வாழ்க்கை' யால்

D. S. S. M. Marketing Point

* GENERAL MERCHANTS

* COMMISSION AGENTS

187. 5TH CROSS STREET,
COLOMBO-11.

T: P. 323955